

Forslag

til

Lov om ændring af lov om fremme af vedvarende energi og lov om elforsyning
(Pristillæg til elektricitet produceret ved afbrænding af biomasse, digitalisering m.v.)

§ 1

I lov om fremme af vedvarende energi, jf. lovbekendtgørelse nr. 119 af 9. februar 2018, som ændret ved § 1 i lov nr. 1705 af 23. december 2016, § 1 i lov nr. 504 af 23. maj 2018, § 18 i lov nr. 119 af 9. februar 2018, § 1 i lov nr. 505 af 23. maj 2018, og § 4 i lov nr. 704 af 8. juni 2018 foretages følgende ændringer:

1. § 5, stk. 1, nr. 2 affattes således:

»2) Biomasse: Materiale, som fremgår af bilag 1.«

2. I § 43 b, stk. 6, § 43 c, stk. 5 og § 43 d, stk. 3 indsættes efter 1. pkt.:

»Et tilsagn om tilskud, som er meddelt efter den 1. januar 2019, der ikke er udnyttet inden 2 år efter at tilsagnet er meddelt, bortfalder.«

3. § 45 ophæves.

4. Efter § 45 indsættes som § 45 a:

»§ 45 a. Denne bestemmelse omhandler elektricitet produceret fra den 1. april 2019 ved afbrænding af biomasse, uanset om elektriciteten fremstilles på anlæg, som alene anvender biomasse, eller på anlæg, hvor biomasse anvendes sammen med andre brændsler, jf. dog stk. 4.

Stk. 2. Energi-, forsynings- og klimaministeren kan indtil 31. marts 2019 meddele tilsagn om et pristillæg på 15 øre pr. kWh til anlæg, der er ombygget til at producere elektricitet fra afbrænding af biomasse. Det er en betingelse for at modtage pristillægget, at anlægget er begyndt at levere elektricitet til elforsyningsnettet fra afbrænding af biomasse inden 1. april 2019. Der kan ydes pristillæg fra 1. april 2019, dog højst i en periode frem til 15 år fra det tidspunkt anlægget er ombygget til afbrænding af biomasse, og er begyndt at levere elektricitet fra afbrænding af biomasse til elforsyningsnettet.

Stk. 3. Energi-, forsynings- og klimaministeren kan indtil 31. marts 2019 meddele tilsagn om et pristillæg på 15 øre pr. kWh. til anlæg, der er etableret som biomasseanlæg eller multibrændselsanlæg. Det er en betingelse for at modtage pristillægget, at anlægget er begyndt at levere elektricitet fra afbrænding af biomasse til elforsyningsnettet inden 1. april 2019. Der kan ydes pristillæg fra 1. april 2019, dog højst i en periode frem til 20 år fra det tidspunkt anlægget er etableret, og er begyndt at levere elektricitet fra afbrænding af biomasse til elforsyningsnettet.

Stk. 4. Der ydes ikke pristillæg til elektricitet produceret fra anlæg, der helt eller delvist anvendes til afbrænding af forbrændingsegnet affald.

Stk. 5. Energi-, forsynings- og klimaministeren træffer afgørelse om tilsagnsperioden, jf. stk. 2 og 3 for hver enkelt ansøger på grundlag af dokumentation for det tidspunkt, hvor anlægget er ombygget eller etableret, og er begyndt at levere elektricitet fra afbrænding af biomasse til elforsyningsnettet. Tilsagn er betinget af, at energi-, forsynings- og klimaministeren har modtaget fyldestgørende ansøgning om tilsagn senest den 17. februar 2019. Der skal ansøges for hvert enkelt anlæg.

Stk. 6. Energi-, forsynings- og klimaministeren fastsætter regler om ansøgning om tilsagn, om adgangen til og den nødvendige dokumentation for at modtage pristillæg samt regler for installation, kontrol og aflæsning af teknisk måleudstyr.«

5. Efter § 45 a indsættes som § 45 b:

»§ 45 b. For anlæg, der producerer elektricitet ved afbrænding af biomasse, og som ikke er berettiget til pristillæg efter § 45 a, kan energi-, forsynings- og klimaministeren yde et pristillæg pr. kWh, som svarer til meromkostningen ved at anvende biomasse til elproduktion i forhold til en sammenlignelig fossil reference, jf. regler udstedt i medfør af stk. 3. Pristillægget kan ikke overstige et loft på 11 øre pr. kWh, jf. dog stk. 3, 2. pkt. Det er en betingelse for at modtage pristillægget, at anlægget er begyndt at levere elektricitet til elforsyningsnettet fra afbrænding af biomasse inden 1. april 2019.

Stk. 2. Pristillæg efter stk. 1 er betinget af energi-, forsynings- og klimaministerens tilsagn. Der kan ydes tilsagn for 4 år. Inden udløbet af tilsagnsperiode, kan der indgives ansøgning om nyt 4-årigt tilsagn om pristillæg. Der kan alene ydes tilsagn om støtte i op til 10 år fra bestemmelsens ikrafttræden.

Stk. 3. Energi-, forsynings- og klimaministeren fastsætter regler om, hvordan pristillægget i stk. 1 fastlægges. Energi-, forsynings- og klimaministeren kan beslutte at ændre loftet, der er nævnt i stk. 1, 2. pkt.

Stk. 4. Energi-, forsynings- og klimaministeren fastsætter regler om ansøgning om tilsagn, om adgangen til og den nødvendige dokumentation for at modtage pristillæg samt regler for installation, kontrol og aflæsning af teknisk måleudstyr.«

6. § 46 ophæves.

7. I § 51, stk. 4 og 5, ændres »Energinet« til: »energi-, forsynings- og klimaministeren«.

8. I § 57, stk. 2, ændres »§ 68, stk. 1, nr. 1 « til: »§ 68, nr. 1«.

9. Efter § 58 indsættes som § 58 b:

»§ 58 b. Energi-, forsynings- og klimaministeren kan fastsætte regler om, at kommunikation om forhold, som er omfattet af denne lov, bestemmelser fastsat i henhold til loven eller EU-retsakter om forhold omfattet af loven, skal ske digitalt. Ministeren kan herunder fastsætte regler om anvendelse af et bestemt digitalt system og om fritagelse for obligatorisk anvendelse for visse grupper af personer og virksomheder.

Stk. 2. En digital ansøgning anses for at være kommet frem, når den er tilgængelig for myndigheden.«

10. § 72, nr. 5, affattes således:

»5) foretager forundersøgelser, etablerer anlæg, foretager væsentlige ændringer i bestående anlæg eller driver anlæg uden tilladelse efter §§ 22, 24, 25 eller 29, medmindre der i medfør af § 29, stk. 4, er opnået dispensation fra kravet om elproduktionstilladelse i § 29, stk. 1.«

11. I § 72, nr. 6, ændres »og« til »eller«.

12. Som bilag 1 indsættes bilag 1 til denne lov.

§ 2

I lov om elforsyning, jf. lovbekendtgørelse nr. 114 af 9. februar 2018, som ændret ved § 1 i lov nr. 466 af 18. maj 2011, § 2 i lov nr. 504 af 23. maj 2018, § 15 i lov nr. 690 af 8. juni 2018, og § 1 i lov nr. 704 af 8. juni 2018 foretages følgende ændringer:

1. To steder i § 87, stk. 1, nr. 1, to steder i § 87, stk. 1, nr. 2, i § 87, stk. 1, nr. 3, § 87, stk. 1, nr. 4, og § 87, stk. 1, nr. 5, ændres »og« til: »eller«.

2. I § 88, stk. 1, ændres »overtrædelse af bestemmelserne i « til: »overtrædelse af reglerne «.

3. Efter § 92 a indsættes som § 92 b:

»§ 92 b. Energi-, forsynings- og klimaministeren kan fastsætte regler om, at kommunikation om forhold, som er omfattet af denne lov, bestemmelser fastsat i henhold til loven eller EU-retsakter om forhold omfattet af loven, skal ske digitalt. Ministeren kan herunder fastsætte regler om anvendelse af et bestemt digitalt og om fritagelse for obligatorisk anvendelse for visse grupper af personer og virksomheder.

Stk. 2. En digital ansøgning anses for at være kommet frem, når den er tilgængelig for myndigheden. «

§ 3

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2019, jf. dog stk. 2-4.

Stk. 2. § 1, nr. 3, træder i kraft den 1. april 2019.

Stk. 3. Energi-, forsynings- og klimaministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttræden af § 1, nr. 5.

Stk. 4. § 1, nr. 6 træder i kraft den 1. august 2019.

HØRINGSUDKAST

”Bilag 1

Materiale, der er omfattet af lovens § 5, stk. 1, nr. 2

1. Råtræ, herunder grene, stød, rødder og andet rent vedmateriale, bark, skovflis og ubehandlet savværksflis.
2. Rent træ (herunder spåner og savsmuld) uden indhold af lim, lak, imprægnering, maling (ud over evt. savværksstempler o.l.), folie, laminat, søm, skruer, beslag etc.
3. Træaffald fra produktion og bearbejdning af rent, limet træ, med et indhold af lim (fenol-resorcinol-lim, polyvinylacetat-lim, urea-formaldehyd-lim, polyurethan-lim og melamin-urea-formaldehyd-lim), der ikke overstiger 1%, målt som vægtprocent af tørstof.
4. Halm (herunder indbindingssnor fra halmballer).
5. Kerner og sten fra frugter og bær.
6. Frugtrester (tørre frugtdeler).
7. Nødde- og frøskaller (herunder korn- og frøafharpning).
8. Ubehandlet kork.
9. Ubehandlet korn og ubehandlede frø.
10. Ubehandlet bomuld og hør.
11. Ispinde med et indhold af fødevaregodkendt paraffin, der ikke overstiger 1%, målt som vægtprocent af tørstof.
12. Grøntpiller.
13. Malt.
14. Stråtag.
15. Tobaksaffald i form af hele eller neddelte tobaksblade, -stilke m.v.
16. Brændelsespiller og -briketter, der udelukkende er fremstillet af affald omfattet af dette bilag.”

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indhold

1. Indledning	8
1.1. Lovforslagets formål og hovedindhold	8
1.2. Baggrund	9
2. Lovforslagets indhold	12
2.1. Præcisering af definitionen af biomasse.....	12
2.1.2. Gældende ret	12
2.1.3 Energi-, Forsynings- og Klimaministeriets overvejelser og den foreslåede ordning	12
2.2. Bortfald af tilsagn om tilskud til biogas til procesformål i virksomheder, salg af biogas til transport og anvendelse af biogas til varmeformål, som ikke er udnyttet indenfor 2 år, efter at tilsagn er meddelt.	13
2.2.1. Gældende ret	13
2.2.2. Energi-, Forsynings- og Klimaministeriets overvejelser og den foreslåede ordning	13
2.3. Tilskud til elproduktion fra biomasse produceret på eksisterende, ikke-afskrevne anlæg.....	13
2.3.1. Gældende ret	13
2.3.2 Energi-, Forsynings- og Klimaministeriets overvejelser og den foreslåede ordning	14
2.4. Tilskud til elproduktion fra biomasse fra eksisterende afskrevne anlæg og anlæg, der ikke har foretaget investeringer for at kunne anvende biomasse til elproduktion.....	16
2.4.1. Gældende ret	16
2.4.2. Energi-, Forsynings- og Klimaministeriets overvejelser og den foreslåede ordning	16
2.5. Præcisering af sanktionsbestemmelser i VE-loven	18
2.5.1. Gældende ret	18
2.5.2. Energi-, Forsynings- og Klimaministeriets overvejelser og den foreslåede ordning	18
2.6. Pligtmæssig digital kommunikation	19
2.6.1. Gældende ret	19
2.6.2. Energi-, Forsynings- og Klimaministeriets overvejelser og den foreslåede ordning	19
2.7. Præcisering af bestemmelser i lov om elforsyning	21
2.7.1. Gældende ret	21
2.7.2. Energi-, Forsynings- og Klimaministeriets overvejelser og den foreslåede ordning	22

3. Økonomiske konsekvenser for det offentlige	22
3.1. Administrative konsekvenser for stat, kommune og regioner.....	23
4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet	24
4.1. Øvrige økonomiske konsekvenser.....	25
4.2. Administrative konsekvenser for erhvervslivet.....	25
5. Administrative konsekvenser for borgerne	25
6. Miljømæssige konsekvenser	25
7. Forholdet til EU-retten	26
8. Hørte myndigheder og organisationer.....	26
9. Sammenfattende skema.....	29

1. Indledning

1.1. Lovforslagets formål og hovedindhold

Lovforslaget indeholder forslag til ændringer af lov om fremme af vedvarende energi (i det følgende benævnt VE-loven), og ændringer af lov om elforsyning.

Regeringen ønsker med lovforslaget, at fastlægge det fremtidige grundlag for tilskud til elproduktion fra afbrænding af biomasse, når den nuværende statsstøttegodkendelse af de gældende støtteordninger udløber den 1. april 2019. Lovforslaget indeholder en tidsmæssig afgrænsning af den gældende støtteordning for elproduktion fra afbrænding af biomasse.

Forslaget er en udmøntning af Energiaftale af 29. juni 2018 mellem regeringen (Venstre, Liberal Alliance og Det Konservative Folkeparti) og Dansk Folkeparti, Socialdemokratiet, Det Radikale Venstre, Socialistisk Folkeparti, Enhedslisten og Alternativet for så vidt angår elproduktion fra afbrænding af biomasse fra eksisterende anlæg.

Tilskudsordningerne til elproduktion fra anvendelse af biomasse vil bidrage til at opnå at en andel af vedvarende energi i det danske energiforbrug på ca. 55 % i år 2030, målet om at kul skal være udfaset af elproduktionen i 2030, og det langsigtede mål om uafhængighed af fossile brændsler inden år 2050.

Det ønskes med lovforslaget at det sikres, at eksisterende anlæg, som modtager tilskud til at producere elektricitet fra afbrænding af biomasse, kan fortsætte med at modtage denne støtte i en periode, som muliggør at de kan afskrive hele, eller den væsentligste del af deres anlægsinvesteringer i biomasseanlægget. Det sikres samtidig med lovforslaget, at den nuværende støtteordning den 1. april 2019 lukkes for nye støttemodtagere. Begge dele sker i overensstemmelse med udløbet af den gældende statsstøttegodkendelse af ordningen (Europa-Kommissionens afgørelse i statsstøttesag N359/2008). De anlæg, som den 1. april 2019 er fuldt afskrevet, eller som ikke har foretaget væsentlige investeringer for, at kunne anvende biomasse til elproduktion, kan ikke fortsætte med at modtage den eksisterende støtte. Regeringen ønsker at sikre, at disse anlæg fortsat anvender biomasse til deres fortsatte elproduktion, og ikke skifter til et billigere fossilt alternativ, som eksempelvis kul, når den nuværende støtte falder bort den 1. april 2019. Disse anlæg kan fra den 1. april 2019 modtage et tilskud svarende til de meromkostninger, der er forbundet med fortsat at anvende biomasse i elproduktionen i forhold til en sammenlignelig fossil reference.

Det foreslås endvidere med lovforslaget, at den gældende definition af biomasse, som i dag fremgår af bekendtgørelse nr. 84 af 26. januar 2016 om biomasseaffald, og som henhører under Miljø- og Fødevareministeriet, tilføjes VE-loven som et bilag til loven. Herved sikres det, at det fremgår direkte af VE-loven, hvilke typer af biomasse der kan modtage støtte efter loven.

Herudover indeholder lovforslaget en delvis udmøntning af den del af Energiaftale af 29. juni 2018, som handler om, at der fra 2020 sættes stop for, at nye anlæg kan opnå støtte fra de nuværende støtteordninger til biogas. Der er derfor behov for at sætte en udløbsdato på tilsagn om tilskud til biogas til procesformål i virksomheder, salg af biogas til transport og anvendelse af biogas til

varmeformål, som er meddelt efter 1. januar 2019, idet tilsagn med forslaget skal være udnyttet inden for 2 år efter tilsagnet er meddelt, ellers bortfalder tilsagnet om tilskud.

Endvidere foreslås der i lovforslaget nye bestemmelser om digital sagsbehandling, herunder digital selvbetjening på VE-loven og elforsyningslovens område.

Endvidere indeholder lovforslaget mindre ændringer af VE-loven og elforsyningsloven, bl.a. en præcisering af sanktionsbestemmelserne, der skal sikre, at bestemmelsernes formål er tydeligt.

Herudover indeholder lovforslaget en række præciseringer.

Det foreslås, at lovforslaget træder i kraft den 1. januar 2019. Formålet er bl.a. at det sikres, at de ikke-afskrevne biomasseanlæg, der skal modtage et tilsagn om fortsat støtte inden den 1. april 2019, kan nå at ansøge om og modtage et sådant tilsagn inden den 1. april 2019. Dele af lovforslaget indeholder elementer af statsstøtte, som først vil kunne træde i kraft når, og i det omfang, at Europa-Kommissionen godkender støtteordningen. Der henvises i øvrigt til afsnittet nedenfor om baggrunden for lovforslaget.

1.2. Baggrund

Den nuværende støtteordning til elproduktion fra afbrænding af biomasse, hvor der ydes en støtte på 15 øre pr. kWh, var en del af den politiske aftale om den danske energipolitik i årene 2008-2011. Med Energiaftale af 29. juni 2018, sikres de fremtidige rammer for støtte til elproduktion fra afbrænding af biomasse. Dette lovforslag omhandler støtte til eksisterende anlæg, der producerer elektricitet ved afbrænding af biomasse.

Den nuværende støtteordning til afbrænding af biomasse omfatter ca. 35 anlæg. Støtteordningen indeholder elementer af statsstøtte, og er godkendt i 2009 af Europa-Kommissionen under sagsnummer (N 359/2008).

Europa-Kommissionen har godkendt støtteordningen for en periode på 10 år fra 1. april 2009 til 1. april 2019. Støtteordningen har i VE-loven ikke været tidsbegrænset.

Tilskuddet betales til den elproduktion, der stammer fra afbrænding af biomasse, uanset hvilken type el-producerende anlæg, der er tale om. Der ydes ikke støtte til elproduktion ved afbrænding af biomassefraktionen fra husholdnings- og erhvervsaffald. Elektricitet produceret ved afbrænding af biomasse, er i Danmark hovedsagligt produceret af træpiller, træflis og halm.

Elproduktion fra afbrænding af biomasse kræver væsentlige investeringer i enten et nyt biomasseanlæg, eller investeringer i konvertering af et eksisterende anlæg, der er etableret til elproduktion ved afbrænding af fossile brændsler som kul eller naturgas. Derudover er anvendelse af biomasse som brændsel forbundet med højere driftsomkostninger til bl.a. indkøb af biomasse og vedligeholdelse af anlægget. Den eksisterende støtteordning har haft til formål at kompensere for disse ekstra omkostninger til investeringer og drift og dermed bidrage til den grønne omstilling af Danmarks elproduktion.

De eksisterende anlæg har i forskellig grad, og på forskellige tidspunkter foretaget investeringer med henblik på at kunne anvende biomasse til deres elproduktion. Et antal af de anlæg, der i dag modtager tilskud har ikke opnået en støtteperiode på den nuværende støtteordning, som muliggør at de enten fuldt ud har afskrevet disse investeringer, eller har afskrevet en væsentlig del af investeringen når statsstøttegodkendelsen for støtteordningen udløber den 1. april 2019. Der er risiko for, at disse anlæg ikke vil kunne fortsætte deres elproduktion, eller vil overgå til at anvende fossile brændsler, hvis støtteordningen blot blev lukket den 1. april 2019.

Europa-Kommissionen, som har statsstøttegodkendt den nuværende støtteordning, har tilkendegivet, at der efter den 1. april 2019 fortsat kan udbetales tilskud under den nugældende statsstøttegodkendelse for de eksisterende støttemodtagere, som ikke har fuldt afskrevet deres investering. Europa-Kommissionen har dog betinget denne udfasningsmulighed af, at der inden den 1. april 2019 er sket en præcisering af loven, som fastsætter en fast deadline for, hvor længe støttemodtagerne må modtage støtte i medfør af ordningen. Denne periode skal afspejle afskrivningsperioden for denne type anlæg. Der kan derfor ikke fastsættes en støtteperiode, som udstrækkes længere end den maksimale afskrivningsperiode for biomasseanlæg. Der skal på dette grundlag træffes afgørelse om tilsagn om støtte til hvert enkelt anlæg inden udløbet af statsstøttegodkendelsen den 1. april 2019, som fastsætter, hvor lang en periode de enkelte nuværende støttemodtagere kan fortsætte med at modtage den nuværende støttesats i medfør af ordningen. Kun hvis disse betingelser er opfyldt, kan Europa-Kommissionen anse udbetalinger af støtte efter den 1. april 2019 for at være forenelig med den eksisterende godkendelse. Der er ikke i VE-loven fastsat en sådan fast afgrænset periode eller regler om en sådan procedure.

Det foreslås derfor med lovforslaget, at der indføres en administrativ procedure, hvorefter de nuværende støttemodtagere skal ansøge om tilsagn om tilskud.

Støtteperioden foreslås at være 20 år for biomasseanlæg, der er etableret som nye anlæg, og 15 år for anlæg, som er ombygget til biomasseanvendelse.

En række af de anlæg, som i dag modtager tilskud efter den nugældende støtteordning, har den 1. april 2019 afskrevet den oprindelige investering, eller har ikke foretaget investeringer for, at kunne afbrænde biomasse. Disse anlæg kan derfor ikke efter 1. april 2019 fortsætte med at modtage det nuværende tilskud. Regeringen ønsker at sikre, at disse anlæg fortsat vil anvende biomasse fremfor et fossilt alternativ.

Der foreslås derfor indført en ny støtteordning, hvorefter de anlæg, som den 1. april 2019 har afskrevet den oprindelige investering i biomasseanlægget, eller som ikke har foretaget investeringer for, at kunne afbrænde biomasse kan ansøge om at modtage et pristillæg.

Pristillægget skal svare til meromkostningen, det er forbundet med at anvende biomasse som brændsel i forhold til en sammenlignelig fossil reference. Støttesatsen vil blive differentieret, så der udbetales tilskud svarende til omkostninger til anvendelse af træpiller

eller andre biomasser som træflis, halm m.v. Støttesatsen vil blive justeret årligt. Pristillægget kan dog ikke overstige et loft på 11 øre pr. kWh. Det foreslås at energi-, forsynings- og klimaministeren kan beslutte at ændre dette loft.

I forlængelse af ovenstående foreslås det, at den nugældende § 45 i VE-loven om pristillæg til elektricitet produceret ved afbrænding af biomasse ophæves med virkning fra den 1. april 2019, da udbetaling af støtte til eksisterende støttemodtagere overgår til forslaget til en ny §§ 45 a-b fra denne dato. Den nugældende støtteordning i § 46 i VE-loven om pristillæg til elektricitet produceret ved afbrænding af biomasse til elværksfinansierede anlæg, som er statsstøttegodkendt under samme sagsnummer, foreslås ophævet med virkning fra den 1. august 2019.

Det sikres dermed, at der ikke kan optages nye støttemodtagere på støtteordningerne.

VE-loven indeholder en række definitioner i lovens § 5. Med lovforslaget tilføjes den liste over materiale, som defineres som biomasse i henhold til VE-loven.

Definitionen af biomasse i VE-loven afgrænser, hvilke typer biomasse der kan anvendes til støtteberettiget energiproduktion. Den gældende definition på biomasse blev indsat i VE-loven i 2008 i forbindelse med Energiforforsningen fra 2008, hvor alle de daværende regler om vedvarende energi blev samlet i VE-loven. Den gældende definition henviser til et bilag i bekendtgørelse om biomasseaffald, som er udstedt i medfør af miljøbeskyttelsesloven. Det er hensigtsmæssigt, at definitionen af biomasse fremgår direkte af VE-loven, således at de virksomheder, der producerer vedvarende energi fra biomasse, kan se direkte af VE-loven, hvorvidt de har ret til støtte efter lovens regler om støtteordninger til vedvarende energi fra biomasse.

Folketinget vedtog støtteordningerne til biogas til transport, biogas til procesformål og biogas til anden energianvendelse (varmeproduktion) ved lov nr. 576 af 18. juni 2012. Bestemmelserne i §§ 43 b-43 d er senere ændret og nyaffattet ved lov nr. 900 af 4. juli 2012 og lov nr. 629 af 6. juni 2016, hvor bestemmelserne endvidere blev sat i kraft fra 1. juli 2016.

Støtteordningerne til biogas til transport, procesformål i virksomheder og varmeproduktion indebærer elementer af statsstøtte, hvorfor støtteordningerne er godkendt af Europa-Kommissionen, jf. statsstøttesag SA. 36659 (2013/N) - støtte til alle former for biogasanvendelse B. Europa-Kommissionen har godkendt støtteordningerne for en 10-årig periode fra den 1. juli 2016 til den 1. juli 2026.

Det er aftalt som en del af Energiforforsningen af 29. juni 2018, at de eksisterende støtteordninger til anvendelse af biogas, lukkes for nye støttemodtagere fra 2020. Regeringen forventer på et senere tidspunkt at fremsætte lovforslag, som lukker de eksisterende støtteordninger til anvendelse af biogas for nye støttemodtagere fra 2020.

Dette lovforslag understøtter intentionen om at lukke de eksisterende støtteordninger til anvendelse af biogas fra 2020, ved at tilsagn om tilskud til biogas til procesformål i virksomheder, salg af

biogas til transport og anvendelse af biogas til varmeformål, som er meddelt efter 1. januar 2019, skal være udnyttet indenfor 2 år efter tilsagnet er meddelt, ellers bortfalder tilsagnet om tilskud. På denne måde sikres det, at der ikke gives tilsagn om tilskud på de eksisterende støtteordninger, som først udnyttes længe efter at støtteordningerne, er lukket for nye støttemodtagere.

Med lovforslaget foreslås det, at en enkelt bestemmelse i VE-lovens sanktionsbestemmelser præciseres. Energi-, Forsynings- og Klimaministeriet er blevet opmærksom på, at bestemmelsen ikke er tilstrækkelig tydelig. Derfor foreslås bestemmelsen ændret, så der ikke kan opstå tilfælde med fortolkningstvivel vedrørende sanktionsbestemmelsens rækkevidde. Derudover foreslås enkelte sanktionsbestemmelser i lov om elforsyning præciseret, for at gøre bestemmelserne nemmere at læse og for at undgå fortolkningstvivel.

Endvidere foreslås der i lovforslaget nye bestemmelser om digital kommunikation. Baggrunden er, at Folketingets partier i januar 2018 indgik en aftale om digitaliseringsklar lovgivning, som skal sikre et mere enkelt og klart lovgrundlag, som er let at forstå og omsætte til sikre og brugervenlige digitale løsninger.

Endelig indeholder lovforslaget en bestemmelse vedrørende opgaveoverførsel fra Energinet til energi-, forsynings- og klimaministeren, som ikke blev medtaget ved lov nr. 1667 af 26. december 2017 om ændring af elforsyningslov m.fl. (Overførsel af opgaver fra Energinet til energi-, forsynings- og klimaministeren m.v.), samt en enkelt lovteknisk præcisering.

2. Lovforslagets indhold

2.1. Præcisering af definitionen af biomasse

2.1.2. Gældende ret

Den gældende definition på biomasse blev indsat i VE-lovens § 5 i 2008 med lov nr. 1392 af 27. december 2008, hvor alle de daværende regler om vedvarende energi blev samlet i VE-loven. Definitionen af biomasse i VE-loven afgrænser, hvilke typer biomasse der kan anvendes til støtteberettiget energiproduktion. Den gældende definition i VE-lovens § 5, nr. 2 henviser til en liste over biomasseaffald i bilag 1 i bekendtgørelse nr. 84 af 26. januar 2016 om biomasseaffald, som er udstedt i medfør af miljøbeskyttelsesloven og hører under miljø- og fødevareministeren.

2.1.3 Energi-, Forsynings- og Klimaministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Det har i forbindelse med administrationen af støtteordningerne til vedvarende energi fra biomasse vist sig at det vil være mere hensigtsmæssigt, at virksomheder, der producerer eller påtænker at producere energi på grundlag af biomasse, kan læse direkte i VE-loven, hvorvidt den pågældende type biomasse er omfattet af lovens støtteordninger til biomasse og dermed, hvorvidt virksomheden er berettiget til støtte.

Det foreslås derfor, at definitionen i lovens § 5, nr. 2, ændres således, at der fremfor den nuværende henvisning til regler udstedt i medfør af miljøbeskyttelsesloven henvises til et nyt bilag til loven, hvor listen over støtteberettiget biomasse fremgår.

Den foreslåede tilføjelse af listen over materiale, der defineres som biomasse forudsættes ikke at medføre ændringer i den administrative praksis for udbetaling af støtte, herunder for den kreds af støtteberettigede modtagere af støtte til biomassebaseret energiproduktion. Det skyldes, at den gældende liste over biomasseaffald tilføjes uændret til et bilag til VE-loven.

2.2. Bortfald af tilsagn om tilskud til biogas til procesformål i virksomheder, salg af biogas til transport og anvendelse af biogas til varmeformål, som ikke er udnyttet indenfor 2 år, efter at tilsagn er meddelt.

2.2.1. Gældende ret

Der kan efter VE-lovens §§ 43 b-43 d ydes tilskud til salg af biogas til transport, brug af biogas til procesformål i virksomheder og brug af biogas til varmeproduktion. Tilskud til biogas til transport, biogas til procesformål i virksomheder og biogas til varmeproduktion er i alle tilfælde betinget af, at Energistyrelsen, som administrerer støtteordningerne, har givet tilsagn om tilskud, inden der indgås ubetinget aftale om at købe biogas, eller inden der iværksættes egenproduktion af biogas til det støtteberettigede formål. Herved sikres det, at støtteberettigede aktiviteter ikke påbegyndes i tillid til en støtte, som alligevel ikke kan opnås. Energistyrelsen kontrollerer og bekræfter i den forbindelse, at der er den fornødne tilskyndelsesvirkning.

Når der er meddelt tilsagn om tilskud, har den, der har opnået tilsagnet, et retskrav på at modtage tilskud såfremt alle betingelser i tilsagnet og de administrative regler opfyldes. Der er ikke i loven indsat en frist for, hvornår tilsagnet skal være udnyttet.

2.2.2. Energi-, Forsynings- og Klimaministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Det er et led i Energiaftale af 29. juni 2018, at de eksisterende støtteordninger til anvendelse af biogas, lukkes for nye støttemodtagere fra 2020. Regeringen forventer på et senere tidspunkt at fremsætte lovforslag, som lukker de eksisterende støtteordninger til anvendelse af biogas for nye støttemodtagere fra 2020.

Dette lovforslag understøtter intentionen om at lukke de eksisterende støtteordninger til anvendelse af biogas fra 2020, ved at tilsagn om tilskud til biogas til procesformål i virksomheder, salg af biogas til transport og anvendelse af biogas til varmeformål, som er meddelt efter 1. januar 2019, skal være udnyttet indenfor 2 år efter tilsagnet er meddelt, ellers bortfalder tilsagnet om tilskud. På denne måde sikres det, at der ikke gives tilsagn om tilskud på de eksisterende støtteordninger, som først udnyttes længe efter at støtteordningerne, er lukket for nye støttemodtagere.

2.3. Tilskud til elproduktion fra biomasse produceret på eksisterende, ikke-afskrevne anlæg

2.3.1. Gældende ret

Anlæg, der producerer elektricitet fra biomasse har siden 2009 kunnet modtaget et pristillæg på 15 øre pr. kWh i tillæg til markedsprisen på el, jf. VE-lovens § 45, stk. 2. Enkelte anlæg har modtaget

pristillæg efter VE-lovens § 46 til produktion af elektricitet fra afbrænding af biomasse. Støtteordningerne var en del af den politiske aftale om den danske energipolitik i årene 2008-2011. Støtteordningerne blev godkendt af Europa-Kommissionen under sagsnummer N359/2008. Det fremgår af statsstøtteafgørelsen, at Europa-Kommissionen har godkendt støtteordningerne for en 10-årig periode fra den 1. april 2009 til den 1. april 2019.

Pristillæggene udbetales til den elproduktion, der stammer fra afbrænding af biomasse, uanset hvilken type el-producerende anlæg, der er tale om. Biomasse er defineret i VE-lovens § 5, stk. 1, nr. 2 i henhold til lov om miljøbeskyttelse, hvor definitionen er udmøntet ved bekendtgørelse nr. 84 af 26. januar 2016 om biomasseaffald i bilag 1. Elproduktion fra afbrænding af biomasse sker hovedsageligt fra træpiller, træflis og halm.

De nuværende støtteordninger til afbrænding af biomasse omfatter ca. 35 anlæg, som producerer ca. 3 TWh støtteberettiget elektricitet årligt fra afbrænding af biomasse. Hele denne elproduktion sker på kraftvarmeværker, hvor der ud over produktion af el også produceres varme.

2.3.2 Energi-, Forsynings- og Klimaministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Bestemmelserne, som omhandler de gældende støtteordninger til elproduktion fra afbrænding af biomasse i VE-lovens § 45, foreslås ophævet med virkning fra den 1. april 2019, og støtteordningen i § 46 fra 1. august 2019. Der vil efter 1. april 2019 ikke kunne optages nye støttemodtagere på støtteordningerne. De eksisterende støttemodtagere vil herefter blive omfattet af enten støtteordningen til eksisterende ikke-afskrevne anlæg eller støtteordningen til andre eksisterende anlæg, som beskrives nærmere nedenfor i pkt. 2.4.

Europa-Kommissionen, som har statsstøttegodkendt den nuværende støtteordning, har tilkendegivet, at der efter den 1. april 2019 fortsat kan udbetales tilskud under den nugældende statsstøttegodkendelse for de eksisterende støttemodtagere, som ikke har fuldt afskrevet deres investering. Europa-Kommissionen har dog betinget denne udfasningsmulighed af, at der inden den 1. april 2019 er sket en præcisering af loven, som fastsætter en fast deadline for, hvor længe støttemodtagerne må modtage støtte i medfør af ordningen. Denne periode skal afspejle afskrivningsperioden for denne type anlæg. Der kan derfor ikke fastsættes en støtteperiode, som udstrækkes længere end den maksimale afskrivningsperiode for biomasseanlæg. Der skal på dette grundlag træffes afgørelse om tilsagn om støtte til hvert enkelt anlæg inden udløbet af statsstøttegodkendelsen den 1. april 2019, som fastsætter, hvor lang en periode de enkelte nuværende støttemodtagere kan fortsætte med at modtage den nuværende støttesats i medfør af ordningen. Kun hvis disse betingelser er opfyldt, kan Europa-Kommissionen anse udbetalinger af støtte efter den 1. april 2019 for at være forenelig med den eksisterende godkendelse. Der er ikke i VE-loven fastsat en sådan fast afgrænset periode eller regler om en sådan procedure.

Støtteperioden foreslås som 20 år for anlæg, som er etableret som biomasseanlæg eller multibrændselsanlæg, og på 15 år for anlæg, hvor der er foretaget investeringer med henblik på at ombygge anlægget til at producere elektricitet ved afbrænding af biomasse.

Det foreslås med lovforslagets § 1, nr. 4 (§ 45 a), at eksisterende ikke-afskrevne anlæg, som producerer elektricitet fra afbrænding af biomasse, kan fortsætte med at modtage det nuværende pristillæg på 15 øre pr. kWh, indtil anlægget har opnået støtte i en periode, som muliggør, at de kan afskrive hele eller den væsentligste del af deres anlægsinvesteringer i biomasseanlægget. For værker, der er ombygget fra fossil brændselsanvendelse til anvendelse af biomasse foreslås det, at der gives tilsagn om pristillæg i 15 år fra det tidspunkt anlægget er ombygget, og er begyndt at levere elektricitet fra afbrænding af biomasse til elforsyningsnettet. For værker etableret til biomasse eller multibrændsel foreslås det, at der kan gives tilsagn om pristillæg i 20 år fra det tidspunkt værket er etableret, og er begyndt at levere elektricitet fra afbrænding af biomasse til elforsyningsnettet.

Der er således tre forudsætninger for at opnå tilsagn om pristillæg efter den foreslåede bestemmelse: 1) At anlægget har leveret elektricitet fra afbrænding af biomasse til elforsyningsnettet inden den 1. april 2019, 2) at der er foretaget investeringer i etablering i anlægget eller ombygning af et eksisterende anlæg med henblik på at kunne producere elektricitet fra afbrænding af biomasse 3) at der ikke allerede den 1. april 2019 har været modtaget støtte til elektricitet fra afbrænding af biomasse i en periode på 15 år for ombyggede anlæg eller 20 år for etablerede anlæg.

Anlæg, som også producerer elektricitet fra afbrænding af forbrændingseget affald, evt. sammen med biomasse, vil normalt ikke have foretaget væsentlige direkte investeringer i anlægget med henblik på at anvende biomasse som brændsel sammen med affald. Det skyldes, at biomasse på affaldsanlæg typisk anvendes som støttebrændsel, for at forbedre forbrændingen af affald, og at affaldsanlæg uden ændringer kan anvendes til afbrænding af biomasse. Disse anlæg kan derfor ikke omfattes af støtteordningen til ikke-afskrevne biomasseanlæg, da de ikke opfylder betingelsen om at have foretaget investeringer i biomasseanlægget. Eksisterende anlæg kan blive omfattet af den nye støtteordning for eksisterende afskrevne anlæg i forslagens § 45 b, jf. afsnit 2.4.2.

Det er en betingelse for, at kunne blive omfattet af støtteordningen og en forudsætning for Europa-Kommissionens godkendelse af at ordningen fortsætter efter 1. april 2019, at støttemodtagerne har ansøgt om og modtaget tilsagn om støtte inden den 1. april 2019, som er datoen for udløbet af statsstøttegodkendelsen. 31. marts 2019 er dermed det sidste tidspunkt, hvor nye og eksisterende støttemodtagere kan blive omfattet af støtteordningen. Det foreslås derfor, at energi-, forsynings- og klimaministeren skal have modtaget fyldestgørende ansøgning om tilsagn senest den 17. februar 2019, med henblik på, at der før den 1. april 2019 kan træffes afgørelse om tilsagn.

Af både lovtekniske og ansøgningsmæssige grunde foreslås denne udfasning af den gældende biomassestøtteordning indsat i loven som en ny § 45 a, da bestemmelsen skal have virkning fra den 1. januar 2019 af hensyn til den forestående ansøgnings- og tilsagnsproces for at blive omfattet af

udfasningsperioden. På denne måde kan de nye regler i § 45 a gælde parallelt med den gældende § 45, som giver ret til den nuværende støtte frem til den 1. april 2019.

Når den samlede støtteperiode på enten 15 eller 20 år er opnået, og der derfor ikke længere kan modtages tilskud efter forslaget til § 45 a, kan der i stedet opnås tilsagn om tilskud til fortsat drift af biomasseanlægget, se nedenfor under pkt. 2.4.2.

Det foreslås endvidere med lovforslaget, at energi-, forsynings- og klimaministeren får bemyndigelse til at fastsætte administrative regler om ansøgningsprocedure, herunder regler om kontrol med støtteordningen, krav til måling m.v.

2.4. Tilskud til elproduktion fra biomasse fra eksisterende afskrevne anlæg og anlæg, der ikke har foretaget investeringer for at kunne anvende biomasse til elproduktion

2.4.1. Gældende ret

Anlæg, der producerer elektricitet fra biomasse, har siden 2009 kunnet modtage et pristillæg på 15 øre pr. kWh i tillæg til markedsprisen på el, jf. VE-lovens § 45, stk. 2. Nogle anlæg har modtaget pristillæg efter VE-lovens §§ 45, stk. 3 og 46 til elektricitet fra afbrænding af biomasse. Støtteordningerne var en del af den politiske aftale om den danske energipolitik i årene 2008-2011. Støtteordningerne blev godkendt af Europa-Kommissionen under sagsnummer N359/2008. Det fremgår af statsstøtteafgørelsen, at Europa-Kommissionen har godkendt støtteordningerne for en 10-årig periode fra den 1. april 2009 til den 1. april 2019.

Pristillæggene udbetales til den elproduktion, der stammer fra afbrænding af biomasse, uanset hvilken type el-producerende anlæg, der er tale om. Biomasse er defineret i VE-lovens § 5, stk. 1, nr. 2 i henhold til lov om miljøbeskyttelse, hvor definitionen er udmøntet ved bekendtgørelse nr. 84 af 26. januar 2016 om biomasseaffald i bilag 1. Elproduktion fra biomasse sker hovedsagligt fra træpiller, træflis og halm.

De nuværende støtteordninger til afbrænding af biomasse omfatter ca. 35 anlæg, som producerer ca. 3 TWh støtteberettiget elektricitet årligt fra afbrænding af biomasse. Hele denne elproduktion sker på kraftvarmeværker, hvor der ud over produktion af el også produceres varme.

2.4.2. Energi-, Forsynings- og Klimaministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Som beskrevet under afsnit 1.2. har Europa-Kommissionen tilkendegivet, at biomasseanlæg som er fuldt afskrevet efter den 1. april 2019, som er den dato, hvor statsstøttegodkendelsen af de gældende støtteordninger i lovens §§ 45-46 udløber, ikke længere lovligt kan modtage pristillæg efter de eksisterende støtteordninger. Det skyldes, at en del af tilskuddet efter den eksisterende støtteordning bidrager til afskrivning af den anlægsinvestering, der har været nødvendig for at kunne anvende biomasse, som brændsel til elproduktion. Disse anlæg kan derfor ikke længere modtage tilskud til

afbrænding af biomasse til elproduktion i medfør af lovens §§ 45-46 efter den 1. april 2019, ligesom de ikke kan blive omfattet af støtte i medfør af forslag til § 45 a.

Det foreslås derfor med lovforslagets § 1, nr. 5 (§ 45 b), at der indføres en ny støtteordning til elproduktion fra afbrænding af biomasse på de anlæg, som ikke omfattes af lovforslagets § 1, nr. 4. Der vil med forslaget til en ny § 45 b i VE-loven, kunne opnås tilskud svarende til de meromkostninger, som er forbundet med at anvende biomasse som brændsel til elproduktion i forhold til en sammenlignelig fossil reference, eksempelvis kul.

Formålet er at sikre, at de biomasseanlæg, som er fuldt afskrevet efter den 1. april 2019, eller som ikke har foretaget investeringer direkte med henblik på, at kunne anvende biomasse til elproduktion, eksempelvis visse affaldsforbrændingsanlæg, fortsat kan modtage tilskud til elproduktion fra afbrænding af biomasse efter den 1. april 2019. Der er ekstraomkostninger forbundet med at anvende visse typer biomasse som brændsel i forhold til en sammenlignelig fossil reference. Derfor er der risiko for, at nogle af de anlæg som efter den 1. april 2019 ikke længere kan modtage det nuværende pristillæg på 15 øre pr. kWh, vil ophøre med at anvende biomasse og skifte til et billigere fossilt alternativ, hvis der ikke ydes støtte.

Støttemodtagerne skal ansøge om tilsagn om tilskud, hvilket kan meddeles af energi-, forsynings- og klimaministeren for 4-årige perioder. Efter udløbet af tilsagnsperioden skal der ansøges om fornyet tilsagn, hvis der fortsat ønskes tilskud.

Energi-, forsynings- og klimaministeren vil kunne meddele tilsagn for kortere perioder end 4 år. Det skyldes, at foreslås, at der alene kan ydes tilsagn om støtte i op til 10 år fra bestemmelsens ikrafttræden. Det skyldes, at det alene er muligt at få godkendt en sådan støtteordning i op til 10 år i medfør af Europa-Kommissionens retningslinjer for statsstøtte til miljøbeskyttelse og energi 2014-2020.

Støttesatsen vil blive fastsat årligt på baggrund af Energistyrelsens beregning af de omkostninger, der forventes at ville være forbundet med at anvende forskellige former for biomasse og tilsvarende beregninger af omkostninger ved at anvende en fossil reference, eksempelvis kul i det kommende støtteår. Der er dog fastsat et loft over pristillæggets størrelse på 11 øre pr. kWh. Det foreslås, at dette loft kan justeres ved, at energi-, forsynings- og klimaministeren udsteder en bekendtgørelse.

Det foreslås, at energi-, forsynings- og klimaministeren får bemyndigelse til at fastsætte administrative regler om, hvilke forudsætninger der anvendes til at bestemme omkostningerne og administrative regler om, hvordan og hvornår støttesatserne offentliggøres.

Det foreslås også med lovforslaget, at energi-, forsynings- og klimaministeren får bemyndigelse til at fastsætte administrative regler om ansøgningsprocedure, regler om kontrol med støtteordningen og krav til måling m.v.

Det foreslås endeligt, at energi-, forsynings- og klimaministeren fastsætter tidspunktet for ordningens ikrafttræden. Det skyldes, at støtteordningen indeholder elementer af statsstøtte, og

derfor skal godkendes af Europa-Kommissionen efter EU's statsstøtteregele, det vil sige Europa-Kommissionens retningslinjer for statsstøtte til miljøbeskyttelse og energi 2014-2020 (2014/C 200/01). Støtteordningen vil derfor først kunne træde i kraft når, og i det omfang, at Europa-Kommissionen godkender ordningen.

2.5. Præcisering af sanktionsbestemmelser i VE-loven

2.5.1. Gældende ret

VE-lovens påbuds- og sanktionsbestemmelser fremgår af lovens kapitel 10. Af VE-lovens § 72 fremgår tilfælde, hvor der kan straffes med bøde, medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning. Af bestemmelsens nr. 5 fremgår det, at der kan straffes med bøde over for den, som etablerer og driver anlæg efter §§ 22, 24, 25 og 29 uden tilladelse.

VE-lovens § 22 vedrører tilladelse til at foretage forundersøgelser på søterritoriet og i den eksklusive økonomiske zone med henblik på udnyttelse af vand og vind. Energi-, forsynings og klimaministeren kan i medfør af § 22 give tilladelse til foretagelse af forundersøgelser.

VE-lovens § 24 omhandler den forundersøgelsesrapport, der indsendes til energi-, forsynings- og klimaministeren, når forundersøgelserne er afsluttet. Energi-, forsynings- og klimaministeren tager stilling til, om forundersøgelsesrapporten kan godkendes. Bestemmelsen regulerer også ansøgerens ret til udnyttelse af den godkendte forundersøgelsesrapport, herunder frist for udnyttelse.

VE-lovens § 25 regulerer etablering af elproduktionsanlæg, der udnytter vand og vind på søterritoriet og i den eksklusive økonomiske zone. Det fremgår af § 25, stk. 1, at etablering af sådanne anlæg samt væsentlige ændringer i bestående anlæg kun kan foretages efter forudgående tilladelse fra energi-, forsynings- og klimaministeren.

VE-lovens § 29 vedrører elproduktionstilladelse, der gives af energi-, forsynings- og klimaministeren. Af § 29, stk. 1, fremgår det bl.a., at anlæg omfattet af § 25, stk. 1, først må tages i drift med henblik på udnyttelse af energi, når tilladelse hertil er givet af energi-, forsynings- og klimaministeren. Af § 29, stk. 4, fremgår det, at energi-, forsynings- og klimaministeren i særlige tilfælde kan give dispensation til, at et anlæg omfattet af § 25, stk. 1, midlertidigt drives uden den tilladelse, der kræves efter § 29, stk. 1.

Af VE-lovens § 72, nr. 6, fremgår det, at medmindre anden straf er forskyldt efter anden lovgivning, straffes med bøde den der tilsidesætter vilkår i en godkendelse eller tilladelse efter de i nr. 2, 4 og 5 nævnte bestemmelser.

2.5.2. Energi-, Forsynings- og Klimaministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Med lovforslaget foreslås det, at enkelte bestemmelser i VE-lovens sanktionsbestemmelser præciseres.

Energistyrelsen er blevet opmærksom på, at flere bestemmelser ikke er tilstrækkelig tydelige. Derfor foreslås bestemmelserne ændret, så der ikke kan opstå tilfælde med fortolkningsvivl vedrørende sanktionsbestemmelsernes rækkevidde.

Det foreslås for det første, at det indsættes i § 72, nr. 5, at der kan sanktioneres med bøde, hvis der foretages forundersøgelser uden tilladelse. Forundersøgelsestilladelse gives efter VE-lovens § 22, som der allerede i den nuværende § 72, nr. 5, henvises til. Ændringen skal således sikre, at det tydeligt fremgår, at bestemmelsen også omfatter forundersøgelser.

Herudover foreslås det at indsætte i § 72, nr. 5, at der kan sanktioneres med bøde, hvis der foretages væsentlige ændringer i bestående anlæg uden tilladelse. Tilladelse til væsentlige ændringer i bestående anlæg gives efter VE-lovens § 25, som der henvises til i den gældende § 72, nr. 5. Ændringen skal således sikre, at det tydeligt fremgår, at bestemmelsen også omfatter væsentlige ændringer i bestående anlæg.

Derudover foreslås det, at der i § 72, nr. 5, indsættes en henvisning til muligheden for dispensation til kravet om, at anlæg kun kan drives, hvis der er opnået elproduktionstilladelse.

Dispensationsadgangen fremgår af VE-lovens § 29, stk. 4.

Endelig foreslås det, at det præciseres i § 72, nr. 6, at bestemmelsen ikke er kumulativ.

2.6. Pligtmæssig digital kommunikation

2.6.1. Gældende ret

VE-loven og elforsyningsloven har ingen bestemmelser vedrørende pligtmæssig digital kommunikation, herunder om obligatorisk brug af selvbetjeningsløsninger.

Det er således efter gældende ret muligt at indgive ansøgninger, anmeldelser, indberetning mv. til myndighederne på papir, telefonisk, eller ved personligt fremmøde. Dette gælder dog kun i det omfang, der ikke gælder særlige formkrav o.l. I en række bekendtgørelser udstedt med hjemmel i lovene, findes der således regler om, at særlige ansøgningsblanketter m.v. skal udfyldes, hvilket indebærer et krav om skriftlighed.

2.6.2. Energi-, Forsynings- og Klimaministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

For at kunne pålægge borgere og virksomheder pligt til at kommunikere digitalt med myndigheder, herunder ved anvendelse digitale selvbetjeningsløsninger, skal dette være hjemlet i lov.

Folketingets partier indgik i januar 2018 en aftale om digitaliseringsklar lovgivning, som skal sikre et mere enkelt og klart lovgrundlag, som er let at forstå og omsætte til sikre og brugervenlige digitale løsninger. Som følge af den politiske aftale, foreslås det i dette lovforslag, at energi-, forsynings- og klimaministeren får en generel bemyndigelse til at fasttætte regler om pligtmæssig digital kommunikation indenfor VE-lovens og elforsyningslovens områder, herunder bestemmelser fastsat i henhold til lovene samt EU-retsakter om forhold omfattet af lovene. Energi-, forsynings- og

klimaministeren kan herunder fastsætte regler om pligtmæssig brug af selvbetjeningsløsninger i ansøgningssager mv.

Der findes allerede i dag en række bestemmelser i lovgivningen vedrørende pligtmæssig digital kommunikation, herunder obligatorisk brug af selvbetjeningsløsninger, se for eksempel lov nr. 622 af 22. juni 2013 om ændring af forskellige lovbestemmelser om ansøgninger, anmeldelser, anmodninger, meddelelser og erklæringer til offentlige myndigheder og § 69 i lov nr 204 af 28. februar 2017 om ændring af lov om miljøgodkendelse m.v. af husdyrbrug, lov om miljøbeskyttelse, lov om jordbrugets anvendelse af gødning og om plantedække og forskellige andre love.

Med lov om Digital Post fra offentlige afsendere, er der indført krav om brug af digital post ved direkte kommunikation med borgere og virksomheder. Der er dog fastsat mulighed for fritagelse for digital kommunikation.

Dette lovforslag lægger sig op ad den fremgangsmåde, der blev fulgt bl.a. ved disse lovforslag med de fornødne tilpasninger, så bestemmelserne er tilpasset VE- og elforsyningsområdet.

I lovforslaget får energi-, forsynings- og klimaministeren en generel bemyndigelse til at fastsætte regler om pligtmæssig digital kommunikation inden for VE-loven samt elforsyningsloven, herunder bestemmelser fastsat i henhold til lovene samt EU-retsakter om forhold omfattet af lovene. Dette betyder, at der ved bekendtgørelse kan fastsættes regler om, at borger og virksomheder har pligt til at kommunikere digitalt med den ansvarlige myndighed, herunder via bestemte digitale systemer som f.eks. ved selvbetjeningsløsninger, mv., ved forespørgsler, ansøgninger, anmeldelser, indberetning mv., og at svaret fra myndigheden sendes digitalt.

De ansvarlige myndigheder er de myndigheder, som er tillagt kompetencer efter elforsyningsloven og VE-loven. Det er i første omgang energi-, forsynings- og klimaministeren og Energi-, forsynings- og klimaministeriet. Endvidere er det Energistyrelsen, som i medfør af bekendtgørelse nr. 1090 af 25. september 2017 om Energistytelsens opgaver og beføjelser har fået tillagt en række af ministerens kompetencer efter VE-loven og Elforsyningsloven.

Endvidere omfattes kommunikation til og fra Energiklagenævnet. Energiklagenævnet hører under Erhvervsministeriet jf. senest kongelig resolution af 8. juni 2016. Energi-, forsynings- og klimaministeren fastsætter derfor regler for Energiklagenævnet efter nærmere forhandling med Erhvervsministeren.

Endvidere omfattes kommunikation til og fra Forsyningstilsynet og Energinet.

Bemyndigelserne er en gennemførelse af princip 2 i den politiske aftale om digitaliseringsklar lovgivning.

Det er i første omgang hensigten at udnytte bestemmelsen på VE-området til at fastsætte regler om pligtmæssig brug af digitale selvbetjeningsløsninger på de pulje- og støtteordninger på energiområdet, som Energistyrelsen administrerer. Det er f.eks. ansøgninger og afgørelser om pristillæg og senere udbetaling af pristillægget iht. Hustandsvindmøllepuljen. Bemyndigelserne kan

anvendes på alle områder indenfor VE-loven, hvor det er hensigtsmæssigt at etablere selvbetjeningsløsninger.

Generelt gælder det for bemyndigelserne, at energi-, forsynings- og klimaministeren kan fastsætte regler om, at en forespørgsel, ansøgning mv. fra virksomheder og borgere til myndigheder, som ikke indgives digitalt, skal afvises, dog efter behørig vejledning efter forvaltningsloven.

Bemyndigelserne omfatter også ministerens svar på henvendelser mv. fra borgere og virksomheder. Det er her hensigten i vidt muligt omfang at anvende borgernes og virksomhedernes E-boks til brug for meddelelser mv. fra myndigheder, da der ikke findes et centralt register over e-mailadresser. Ministeren kan endvidere med bemyndigelsen fastsætte regler for digital kommunikation fra ministeren. Dette kunne f.eks. være, at et svar på en henvendelse i den digitale selvbetjeningsløsning sendes tilbage til afsenderen via den digitale selvbetjeningsløsning.

Hvis særlige forhold gør sig gældende, vil borgeren eller virksomheden dog kunne ansøge mv. på anden vis. Dette gælder f.eks. ift. borgere, der savner digitale kompetencer.

Lovforslaget ændrer ikke på borgernes eller virksomhedernes rettigheder efter anden lovgivning eller efter de love, der er omfattet af lovforslaget. Det er alene måden, hvorpå borgeren skal ansøge, anmelde, indberette mv., der slås fast som digital kommunikation, i det omfang ministeren udnytter bemyndigelsen. Det betyder f.eks., at forvaltningsloven gælder fuldt ud. Selvbetjeningsløsningen vil blive udarbejdet, så der tages højde for forvaltningslovens regler om vejledningspligt, partsrepræsentation, partshøring mv.

Udvekslingen af personoplysninger vurderes at kunne rummes indenfor persondatalovens regler, herunder regler for datasikkerhed. Udveksling af øvrige oplysninger kan rummes inden for forvaltningslovens videregivelsesregler.

De syv principper for digitaliseringsklar lovgivning er fulgt, hvor det er vurderet hensigtsmæssigt i forhold til reglerne i lovforslaget. For så vidt angår princippet om muliggørelse af automatisk sagsbehandling ift. selvbetjeningsløsningen vil dette endnu ikke være muligt, da der stadig vil være behov for helhedsvurderinger, der er baseret på skøn, herunder statsstøtteretlige vurderinger.

For så vidt princippet om sammenhæng på tværs – ensartede begreber og genbrug af data og tryk og sikker datahåndtering planlægges, at der etableres en selvbetjeningsportal, som muliggør digital sagsbehandling af tildelingen af støtte til vedvarende energi. Sådanne selvbetjeningsløsninger vil trække på allerede tilgængelige data, som kan lette sagsbehandlingen. Persondatalovgivningen vil ligeledes blive indtænkt i selvbetjeningsløsningen.

2.7. Præcisering af bestemmelser i lov om elforsyning

2.7.1. Gældende ret

I lov om elforsyning fremgår sanktionsbestemmelserne af kapitel 13. Af § 87 i lov om elforsyning fremgår tilfælde, hvor der kan straffes med bøde, medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning. Af § 87, stk. 1, nr. 1-5 fremgår det, at der kan straffes med bøde over for den, der driver

produktions-, net- og transmissionsvirksomhed efter §§ 10 og 19 uden bevilling, etablerer og driver net eller anlæg efter §§ 11, 12 a, 21, 22 a og 23 uden tilladelse, tilsidesætter vilkår for en bevilling eller tilladelse efter de i nr. 1 og 2 nævnte bestemmelser, undlader at foretage underretning som angivet i § 19 d, stk. 3, og § 35, undlader at afgive erklæring, foretage registrering, indberetning eller afhændelse som angivet i §§ 37 og 37 a.

Det følger af § 88, stk. 1, at i regler, som udstedes i henhold til loven, kan der fastsættes bødestraf for overtrædelse af bestemmelserne i eller vilkår og påbud udstedt i henhold til reglerne.

2.7.2. Energi-, Forsynings- og Klimaministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Med lovforslaget foreslås det, at enkelte sanktionsbestemmelser i lov om elforsyning præciseres og gøres nemmere at læse.

Energistyrelsen er blevet opmærksom på, at flere bestemmelser ikke er tilstrækkelig tydelige. Derfor foreslås bestemmelserne ændret, så der ikke kan opstå tilfælde med fortolkningstvivel vedrørende sanktionsbestemmelsernes rækkevidde. Derudover ønskes en enkelt bestemmelse formuleret i tråd med Energistyrelsens øvrige lovgivning, således at lovgivningen bliver mere klar og læsevenlig.

3. Økonomiske konsekvenser for det offentlige

Lovforslaget medfører dels direkte udgifter for statskassen til tilskud og administration af støtteordningerne og dels et provenutab i det omfang, der fortrænges afgiftsbelagte fossile brændsler.

Støtte til de anlæg, som ikke har afskrevet deres investering, og som derfor fortsætter på den nuværende støttesats jf. § 45 a vil ikke medføre nye statslige udgifter. Støtteordningen PSO-finansieres således fortsat. Det bemærkes imidlertid, at PSO-afgiften er under udfasning frem mod 1. januar 2022, hvor afgiften vil være afskaffet, hvorefter PSO-udgifterne finansieres fuldt ud over finansloven. Frem mod udgangen af 2021 vil PSO-finansieringen af støtteordningen således blive løbende reduceret og erstattet af finanslovsfinansiering, og fra 2022 og frem vil ordningen være fuldt ud finanslovsfinansieret, jf. Aftale mellem den daværende regering (V), Socialdemokratiet, Dansk Folkeparti, Liberal Alliance, Det Radikale Venstre, Socialistisk Folkeparti og Det Konservative Folkeparti om afskaffelse af PSO-afgiften af november 2016.

Der forventes støtteudgifter til den nye ordning for afskrevne anlæg jf. § 45 b. Disse tilskudsudgifter afholdes på finansloven. Et skøn for udgifterne til denne ordning er angivet i nedenstående tabel for perioden frem til 2022.

Mio.kr i 2017-priser	2019	2020	2021	2022
Støtteudgifter	x	X	x	x

Det skal bemærkes, at udgiftsniveauet for støtte til elproduktion ved afbrænding af biomasse samlet set ligger lavere end udgifterne ved den nuværende støtteordning, som bortfalder.

Præciseringen af sanktionsbestemmelserne forventes ikke at have nogen økonomiske eller administrative konsekvenser for det offentlige.

3.1. Administrative konsekvenser for stat, kommune og regioner

Lovforslaget medfører administrative konsekvenser for staten som følge af, at det foreslås, at energi-, forsynings- og klimaministeren skal meddele tilsagn om støtte til anlæg, som efter den 1. april 2019 ikke har opnået støtte i en periode, som muliggør, at de kan afskrive hele eller den væsentligste del af deres anlægsinvesteringer i biomasseanlægget, og derfor kan fortsætte med at modtage den nuværende støttesats på 15 øre pr. kWh. Disse anlæg skal ansøge om tilsagn om pristillæg til elproduktionen fra afbrænding af biomasse og modtage tilsagn herom inden den 1. april 2019. Der er ikke i den nuværende lovgivning regler om ansøgningsprocedure, hvorfor der vil være tale om nye udgifter til administration.

Der foreslås med lovforslaget også, at der indføres en ny støtteordning for de anlæg, der allerede har modtaget støtte til biomassebaseret elproduktion i 15 eller 20 år, eller som ikke har foretaget investering for, at kunne producere elektricitet ved afbrænding af biomasse, og som derfor ikke kan fortsætte med at modtage tilskud under den nuværende støtteordning. Disse anlæg skal ansøge om tilsagn om pristillæg svarende til meromkostningen ved fortsat anvendelse af biomasse som brændsel i forhold til en sammenlignelig fossil reference. Der kan meddeles tilsagn for en 4-årig periode, hvorefter der igen skal søges om tilsagn. Administrationen af denne støtteordning medfører direkte administrative udgifter for statskassen.

Administrationen af støtteordningerne forventes delegeret fra energi-, forsynings- og klimaministeren til Energistyrelsen i medfør af bekendtgørelse nr. 1090 af 25. september 2017 om Energistyrelsens opgaver og beføjelser.

Lovforslaget indeholder endvidere administrative og it-relaterede driftsomkostninger, idet det planlægges, at der etableres en selvbetjeningsportal for ansøgning og administration af tilskud til vedvarende energi.

Endelig foreslås indsat generelle digitaliseringsbestemmelser i lovforslaget, der muliggør, at der kan fastsættes nærmere regler om pligtmæssig digital kommunikation mellem myndigheder og borgere/virksomheder indenfor VE-lovens og Elforsyningslovens område.

De syv principper for digitaliseringsklar lovgivning er iagttaget. For så vidt angår princippet om muliggørelse af automatisk sagsbehandling ift. selvbetjeningsportalen for ansøgning og administration af tilskud til vedvarende energi, er det vurderet, at dette endnu ikke vil være muligt, da der stadig vil være behov for helhedsvurderinger, der er baseret på skøn, herunder statsstøtteretlige vurderinger.

For så vidt princippet om sammenhæng på tværs – ensartede begreber og genbrug af data og tryk og sikker datahåndtering – søges dette overholdt. Den planlagte selvbetjeningsportal vil trække på allerede tilgængelige data, som kan lette sagsbehandlingen. Persondatalovgivningen vil ligeledes blive indtænkt i selvbetjeningsløsningen.

Princippet om forebyggelse af snyd og fejl er overholdt, da der er eksisterende hjemler i VE-loven, som sikrer, at der kan føres kontrol med udbetaling af støtte og hjemler til validering af oplysninger. Der vil blive taget stilling til, hvorvidt dette med fordel kan integreres i selvbetjeningsløsningen.

Det vurderes, at forslaget ikke er forbundet med væsentlige it-relaterede risici.

Der er ingen implementeringsomkostninger for kommuner eller regioner.

		Evt. 2018	FFL 2019	2020	2021	2022
Mer-/mindreudgifter i forhold til den hidtidige ordning (mio. kr.)	Stat	0	x	x	x	x
	Kommune r og regioner	0	0	0	0	0
Kompenserende besparelser/forbrug af reserver/merindtægter (mio. kr.)	Stat	0	0	0	0	0
	Kommune r og regioner	0	0	0	0	0
Ændret statsligt personaleforbrug (netto årsværk)		0	2	1	1	1

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet

Lovforslaget vil ikke have erhvervsøkonomiske konsekvenser.

Støtte til biomasseanlæg, som ikke har opnået støtte i en periode, som muliggør, at de kan afskrive hele eller den væsentligste del af deres anlægsinvesteringer i biomasseanlægget inden den 1. april 2019, vil fortsætte på støtteniveauet i den nugældende støtteordning.

For biomasseanlæg, der allerede har modtaget støtte til biomassebaseret elproduktion i 15 eller 20 år, eller som ikke har foretaget investering for, at kunne producere elektricitet ved afbrænding

af biomasse, vil forslaget have positive erhvervsøkonomiske konsekvenser, da de vil kunne opnå økonomisk støtte til fortsat anvendelse af biomasse til deres elproduktion. Støttesatsen svare til meromkostningerne ved at producere elektricitet ved afbrænding af biomasse i forhold til en sammenlignelig fossil reference.

Præciseringen af sanktionsbestemmelserne forventes ikke at have betydelige økonomiske konsekvenser for erhvervslivet.

4.1. Øvrige økonomiske konsekvenser

4.2. Administrative konsekvenser for erhvervslivet

Lovforslaget forventes at have administrative konsekvenser for de virksomheder, som i dag modtager tilskud under den nuværende tilskudsordning til elproduktion produceret ved afbrænding af biomasse (statsstøttesag N359/2008). Det skyldes, at disse virksomheder inden den 17. februar 2019 skal ansøge om tilsagn om fortsat, at kunne modtage tilskud.

Det foreslås endvidere, at der indføres bemyndigelse til, at energi-, forsynings- og klimaministeren kan fastsætte regler om kontrol og indberetning fra de virksomheder, der vil modtage tilskud til elproduktion fra afbrænding af biomasse. Disse administrative regler vil medføre mindre løbende omkostninger for de virksomheder, som modtager tilskud.

Der foreslås indsat bestemmelser i lovforslaget, der muliggør, at der kan fastsættes nærmere regler om pligtmæssig digital kommunikation indenfor VE-lovens samt Elforsyningslovens anvendelsesområde. Da størstedelen af kommunikationen med virksomheder allerede i dag sker digitalt, vurderes bestemmelserne ikke at medføre administrative konsekvenser for erhvervslivet.

5. Administrative konsekvenser for borgerne

Der foreslås indsat bestemmelser i lovforslaget, der muliggør, at der kan fastsættes nærmere regler om pligtmæssig digital kommunikation indenfor VE-lovens samt Elforsyningslovens anvendelsesområde. Da en del af kommunikationen med borgere indenfor VE-området, foregår via brev o.l., vil lovforslaget have omstillingsmæssige konsekvenser for borgere i det omfang, at bemyndigelsesbestemmelserne udnyttes fuldt ud. Hvis særlige forhold gør sig gældende, vil borgeren dog kunne ansøge mv. på anden vis. Dette gælder f.eks. ift. borgere, der savner digitale kompetencer. På elforsyningslovens område vurderes der ikke at blive administrative konsekvenser, da korrespondancen med borgerne allerede i dag foregår digitalt.

6. Miljømæssige konsekvenser

Forslaget vil have positive miljømæssige konsekvenser. Den nye støtteordning for afskrevne biomasseanlæg m.m. vil føre til, at der anvendes mere biomasse til elproduktion, end der ville uden støtteordningen. Biomassebrændslerne vil fortrænge anvendelsen af fossile brændsler. Dette vil reducere CO₂-udledningen og dermed drivhusgaseffekten.

7. Forholdet til EU-retten

Med lovforslaget sikres det, at der fortsat kan ske udbetaling af støtte til anlæg, som omfattes af den gældende støtteordning for elproduktion baseret på biomassebrændsel, inden udløbet af den nugældende statsstøttegodkendelses (N359/2008) den 1. april 2019.

Europa-Kommissionen, som har statsstøttegodkendt den nuværende støtteordning, har tilkendegivet, at der efter den 1. april 2019 fortsat kan udbetales tilskud under den nugældende statsstøttegodkendelse for de eksisterende støttemodtagere, som ikke har opnået støtte i en periode, som muliggør, at de kan afskrive hele eller den væsentligste del af deres anlægsinvesteringer i biomasseanlægget. Dette forudsætter dog, at der inden den 1. april 2019 er sket en præcisering af loven, som fastsætter en fast deadline for, hvor længe støttemodtagerne må modtage støtte i medfør af ordningen. Denne periode skal afspejle afskrivningsperioden for denne type anlæg. Der kan derfor ikke fastsættes en støtteperiode, som udstrækkes længere end den maksimale afskrivningsperiode for biomasseanlæg. Der skal på dette grundlag træffes afgørelse om tilsagn om støtte for hvert enkelt anlæg inden udløbet af statsstøttegodkendelsen den 1. april 2019, som fastsætter hvor lang en periode de enkelte nuværende støttemodtagere, kan fortsætte med at modtage den nuværende støttesats i medfør af ordningen.

Som konsekvens af udløbet af statsstøttegodkendelsen vil den gældende § 45 i VE-loven blive ophævet med virkning fra den 1. april 2019, og den gældende § 46 med virkning fra 1. august 2019, så der herefter ikke kan optages nye støttemodtagere på støtteordningerne. Af lovtekniske og ansøgningsmæssige grunde foreslås udfasningen af den gældende biomassestøtteordning indsat i loven som en ny § 45 a, da bestemmelsen skal have virkning fra den 1. januar 2019 af hensyn til den forestående ansøgnings- og tilsagnsproces for at blive omfattet af udfasningsperioden. På denne måde kan de nye regler i § 45 a gælde parallelt med den gældende § 45, som giver ret til støtte frem til den 1. april 2019.

Den foreslåede nye støtteordning til de anlæg, der allerede har modtaget støtte til biomassebaseret elproduktion i 15 eller 20 år, eller som ikke har foretaget investering for, at kunne producere elektricitet ved afbrænding af biomasse, er omfattet af EU's statsstøtteregler, og skal derfor godkendes af Europa-Kommissionen efter Europa-Kommissionens retningslinjer for statsstøtte til miljøbeskyttelse og energi 2014-2020 (2014/C 200/01). Det foreslås derfor, at energi-, forsynings- og klimaministeren fastsætter tidspunktet for ordningens ikrafttræden. Støtteordningen vil således først kunne træde i kraft når, og i det omfang, at Europa-Kommissionen godkender ordningen. Europa-Kommissionen foretager sin vurdering af støtteordningen i henhold til art. 107, stk. 3, litra c, i Traktaten om den Europæiske Unions Funktionsmåde på grundlag af de gældende retningslinjer for statsstøtte for miljøbeskyttelse og energi 2014-2020 (2014/C 200/01).

8. Hørte myndigheder og organisationer

Et udkast til lovforslag har i perioden fra den 3. juli 2018 til den 14. august 2018 været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer m.v.:

Advokatrådet – Advokatsamfundet, Akademisk Arkitektforening, Ankenævnet på Energiområdet, Antenneforeningen Vejen, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, Applia, Arbejdstilsynet, Biofos A/S, Bornholms Energi og Forsyning, Brancheforeningen for Biogas, Brancheforeningen for Decentral Kraftvarme, Brancheforeningen for Husstandsvindmøller, Branchen Forbrugerelektronik, Bryggeriforeningen, Bygge-, Anlægs- og Trækartellet (BATT-kartellet), Byggeskedefonden, Beredskabsstyrelsen, Beskæftigelsesministeriet, Bygningsstyrelsen, Børne- og Socialministeriet, Circle K A/S, CO-industri, Copenhagen Merchants, DANAK (Den Danske Akkrediteringsfond), DANICA RESOURCES APS, Danmarks Jægerforbund, Danmarks Naturfredningsforening, Danmarks Tekniske Universitet (DTU), Danmarks Vindmølleforening, Danoil Exploration A/S, Dansk Affaldsforening, Dansk Arbejdsgiverforening (DA), Dansk Biotek, Dansk Byggeri, Dansk Center for Lys, Dansk Ejendomsmæglerforening, Dansk Energi, Dansk Erhverv, Dansk Facilities Management (DFM), Dansk Fjernvarme, Dansk Gartneri, Dansk Gas Distribution, Dansk Gas Forening, Dansk Gasteknisk Center (DGC), Dansk Geotermi Aps, Dansk Miljøteknologi, Dansk Shell A/S, Dansk Standard, Dansk Transport og Logistik (DLTL), Dansk Varefakta Nævn, Dansk Ventilation, Danske Advokater, Danske Arkitektvirksomheder, DANSKE ARK, Danske Maritime, Danske Rederier, Danske Udlejere, DANVA (Dansk Vand- og Spildevandsforening), DANVAK, Datatilsynet, De frie Energiselskaber, DEA Deutsche Erdoel AG, Debra – Energibranchen, DELTA Dansk Elektronik, Det Økologiske Råd, DI – Organisation for erhvervslivet, Dommerfuldmægtigforeningen, Drivkraft Danmark, DTU – Institut for Vindenergi, DTU – Myndighedsbetjening, Domstolsstyrelsen, DØRS – Det Økonomiske Råds Sekretariat, E.ON Danmark A/S, Energiforbrugeren, Energiforum Danmark, Energiklagenævnet, Energisammenslutningen, Energitilsynet, Eniig, Eurowind Energy A/S, EWE Energie AG, Energinet, Erhvervsministeriet, Erhvervsstyrelsen, Team Effektiv Regulering, Fagligt Fælles Forbund (3F), Finansrådet, Fjernvarme Fyn, Fonden Kraka, Forbrugerrådet Tænk, Forenede Danske El-bilister (FDEL), Foreningen af fabrikanten og importører af elektriske belysningsarmaturer (FABA), Foreningen af Rådgivende Ingeniører (FRI), Foreningen Danske Kraftvarmeværker, Foreningen for Slutbrugere af Energi, Frederiksberg Kommune, FSR Danske revisorer, Finansministeriet, Forsvarsministeriet, Fødevarestyrelsen, Green Network, Greenpeace, GreenTech Advisor, GreenWays, GTS (Godkendt Teknologisk service), Grønlands Selvstyre, Havarikommisionen, Hess ApS, HMN Naturgas, HOFOR A/S, HOFOR Fjernkøling A/S, HOFOR Vind A/S, Ingeniørforeningen i Danmark (IDA), Institut for produktudvikling (IPU), Intelligent Energi, IT-Branchen, Justitsministeriet, Kalk- og Teglværksforeningen (bygitegl.dk), Kamstrup A/S, Kjærgaard A/S, KL – Center for Intern Økonomi og Administration, Kooperationen (Den Kooperative arbejdsgiver- og interesseorganisation i Danmark), Københavns Kommune - Teknik- og Miljøforvaltningen, Københavns Kommune – Økonomiforvaltningen, Københavns Kulturcenter, Københavns Universitet, Kirkeministeriet, Kulturministeriet, Kystdirektoratet, Landbrug & Fødevarer, Landsbygefonden, Landsforeningen af Solcelleejere, Landsforeningen Naboe til Kæmpevindmøller, LCA Center, Landbrugs- og Fiskeristyrelsen, Miljøpartiet De Grønne, Molio – byggeriets videntcenter, Mærsk Drilling, Mærsk Olie og Gas A/S, Maabjerg Energy Center – MEC, Miljø- og Fødevareministeriet, Miljøstyrelsen, NEAS Energy A/S, NGF Nature Energy, NOAH Energi og Klima, Nordisk Folkecenter for Vedvarende Energi, Noreco, Naturstyrelsen, Natur- og

Miljøklagenævnet, Nordsøenheden, Offshoreenergy.dk, Olie Gas Danmark, Partnerskabet for Brint og Brændselsceller, Plastindustrien, Realkreditforeningen, Reel Energi Oplysning (REO), Rigsrevisionen, SE, SEAS-NVE, SMVdanmark, Solar Elements A/S, Solar Lightning Consultants ApS , Solenergi Danmark A/S, Spyker Energy ApS, Statens ByggeforskningsInstitut, Statoil Refining Denmark A/S, Syd Energi, Sikkerhedsstyrelsen, Skatteministeriet, Slots- og kulturstyrelsen, Statsministeriet , Styrelsen for Forskning og Uddannelse, Styrelsen for Institutioner og Uddannelsesstøtte, Sundheds- og Ældreministeriet, Sundhedsstyrelsen, Tekniq, Teknologisk Institut, TREFOR, Transport-, Bygnings- og Boligministeriet, Trafik-, Bygge- og Boligstyrelsen, Uddannelses- og Forskningsministeriet, Udenrigsministeriet, Udlændinge- og Integrationsministeriet, Undervisningsministeriet, Varmepumpefabrikantforeningen, Vattenfall A/S, Vedvarende Energi, VELTEK – VVS- og El-Tekniske Leverandørers Brancheforening, Verdens Skove, Vestas Wind systems A/S, Vindenergi Danmark, Wintershall Nordszee B.V., WWF Verdensnaturfonden, Økologisk Landsforening, Ørsted A/S, Økonomi- og indenrigsministeriet, Aalborg Portland A/S, Aalborg Universitet, Aarhus Universitet.

9. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindreudgifter	Negative konsekvenser/merudgifter
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen.	<p>Lovforslaget medfører dels direkte udgifter for statskassen til tilskud og administration af støtteordningerne og dels et provenutab i det omfang, der fortrænges afgiftsbelagte fossile brændsler.</p> <p>Der forventes støtteudgifter til den nye ordning for afskrevne anlæg jf. forslaget til § 45 b. Disse tilskudsudgifter afholdes på finansloven.</p>
Administrative konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen.	<p>Lovforslaget medfører administrative konsekvenser for staten som følge af, at det foreslås, at energi-, forsynings- og klimaministeren skal meddele tilsagn om støtte til anlæg, som efter den 1. april 2019 ikke har opnået støtte i en periode, som muliggør, at de kan afskrive hele eller den væsentligste del af deres anlægsinvesteringer i biomasseanlægget, og derfor kan fortsætte med at modtage den nuværende støttesats på 15 øre pr. kWh. Disse anlæg skal ansøge om tilsagn om pristillæg til elproduktionen fra afbrænding af biomasse og</p>

		<p>modtage tilsagn herom inden den 1. april 2019. Der er ikke i den nuværende lovgivning regler om ansøgningsprocedure, hvorfor der vil være tale om nye udgifter til administration.</p> <p>Der foreslås med lovforslaget også, at der indføres en ny støtteordning for de anlæg, der allerede har modtaget støtte til biomassebaseret elproduktion i 15 eller 20 år, eller som ikke har foretaget investering for, at kunne producere elektricitet ved afbrænding af biomasse, og som derfor ikke kan fortsætte med at modtage tilskud under den nuværende støtteordning. Disse anlæg skal ansøge om tilsagn om pristillæg svarende til meromkostningen ved fortsat anvendelse af biomasse som brændsel i forhold til en sammenlignelig fossil reference. Der kan meddeles tilsagn for en 4-årig periode, hvorefter der igen skal søges om tilsagn. Administrationen af denne støtteordning medfører direkte administrative udgifter for statskassen.</p> <p>Administrationen af støtteordningerne forventes</p>
--	--	--

		<p>delegeret fra energi-, forsynings- og klimaministeren til Energistyrelsen i medfør af bekendtgørelse nr. 1090 af 25. september 2017 om Energistyrelsens opgaver og beføjelser.</p> <p>Lovforslaget indeholder endvidere administrative og it-relaterede driftsomkostninger, idet det planlægges, at der etableres en selvbetjeningsportal for ansøgning og administration af tilskud til vedvarende energi.</p> <p>Endelig foreslås indsat generelle digitaliseringsbestemmelser i lovforslaget, der muliggør, at der kan fastsættes nærmere regler om pligtmæssig digital kommunikation mellem myndigheder og borgere/virksomheder indenfor VE-lovens og Elforsyningslovens område.</p>
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet.	For biomasseanlæg, der allerede har modtaget støtte til biomassebaseret elproduktion i 15 eller 20 år, eller som ikke har foretaget investering for, at kunne producere elektricitet ved afbrænding af biomasse, vil forslaget have positive erhvervsøkonomiske	Ingen

	<p>konsekvenser, da de vil kunne opnå økonomisk støtte til fortsat anvendelse af biomasse til deres elproduktion. Støttesatsen svare til meromkostningerne ved at producere elektricitet ved afbrænding af biomasse i forhold til en sammenlignelig fossil reference.</p>	
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	<p>Lovforslaget forventes at have administrative konsekvenser for de virksomheder, som i dag modtager tilskud under den nuværende tilskudsordning til elproduktion produceret ved afbrænding af biomasse (statsstøttesag N359/2008). Det skyldes, at disse virksomheder inden den 17. februar 2019 skal ansøge om tilsagn om fortsat, at kunne modtage tilskud.</p> <p>Det foreslås endvidere, at der indføres bemyndigelse til, at energi-, forsynings- og klimaministeren kan fastsætte regler om kontrol og indberetning fra de virksomheder, der vil modtage tilskud til elproduktion fra afbrænding af biomasse. Disse administrative</p>

		<p>regler vil medføre mindre løbende omkostninger for de virksomheder, som modtager tilskud.</p> <p>Der forslås indsat bestemmelser i lovforslaget, der muliggør, at der kan fastsættes nærmere regler om pligtmæssig digital kommunikation indenfor VE-lovens samt Elforsyningslovens anvendelsesområde. Da størstedelen af kommunikationen med virksomheder allerede i dag sker digitalt, vurderes bestemmelserne ikke at medføre administrative konsekvenser for erhvervslivet.</p>
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen.	<p>Der forslås indsat bestemmelser i lovforslaget, der muliggør, at der kan fastsættes nærmere regler om pligtmæssig digital kommunikation indenfor VE-lovens samt Elforsyningslovens anvendelsesområde. Da en del af kommunikationen med borgere indenfor VE-området, foregår via brev o.l., vil lovforslaget have omstillingsmæssige konsekvenser for borgere i det omfang, at bemyndigelsesbestemmelserne udnyttes fuldt ud. Hvis</p>

		særlige forhold gør sig gældende, vil borgeren dog kunne ansøge mv. på anden vis. Dette gælder f.eks. ift. borgere, der savner digitale kompetencer. På elforsyningslovens område vurderes der ikke at blive administrative konsekvenser, da korrespondancen med borgerne allerede i dag foregår digitalt.
Miljømæssige konsekvenser	Forslaget vil have positive miljømæssige konsekvenser. Den nye støtteordning for afskrevne biomasseanlæg m.m. vil føre til, at der anvendes mere biomasse til elproduktion, end der ville uden støtteordningen. Biomassebrændslerne vil fortrænge anvendelsen af fossile brændsler. Dette vil reducere CO ₂ -udledningen og dermed drivhusgaseffekten.	Ingen
Forholdet til EU-retten	<p>Med lovforslaget sikres det, at der fortsat kan ske udbetaling af støtte til anlæg, som omfattes af den gældende støtteordning for elproduktion baseret på biomassebrændsel, inden udløbet af den nugældende statsstøttegodkendelses (N359/2008) den 1. april 2019.</p> <p>Europa-Kommissionen, som har statsstøttegodkendt den nuværende støtteordning, har tilkendegivet, at der efter den 1. april 2019 fortsat kan udbetales tilskud under den nugældende statsstøttegodkendelse for de eksisterende støttemodtagere, som ikke har opnået støtte i en periode, som muliggør, at de kan afskrive hele eller den væsentligste del af deres anlægsinvesteringer i</p>	

biomasseanlægget. Dette forudsætter dog, at der inden den 1. april 2019 er sket en præcisering af loven, som fastsætter en fast deadline for, hvor længe støttemodtagerne må modtage støtte i medfør af ordningen. Denne periode skal afspejle afskrivningsperioden for denne type anlæg. Der kan derfor ikke fastsættes en støtteperiode, som udstrækkes længere end den maksimale afskrivningsperiode for biomasseanlæg. Der skal på dette grundlag træffes afgørelse om tilsagn om støtte for hvert enkelt anlæg inden udløbet af statsstøttegodkendelsen den 1. april 2019, som fastsætter hvor lang en periode de enkelte nuværende støttemodtagere, kan fortsætte med at modtage den nuværende støttesats i medfør af ordningen.

Som konsekvens af udløbet af statsstøttegodkendelsen vil den gældende § 45 i VE-loven blive ophævet med virkning fra den 1. april 2019, og den gældende § 46 med virkning fra 1. august 2019, så der herefter ikke kan optages nye støttemodtagere på støtteordningerne. Af lovtekniske og ansøgningsmæssige grunde foreslås udfasningen af den gældende biomassestøtteordning indsat i loven som en ny § 45 a, da bestemmelsen skal have virkning fra den 1. januar 2019 af hensyn til den forestående ansøgnings- og tilsagnsproces for at blive omfattet af udfasningsperioden. På denne måde kan de nye regler i § 45 a gælde parallelt med den gældende § 45, som giver ret til støtte frem til den 1. april 2019.

Den foreslåede nye støtteordning til de anlæg, der allerede har modtaget støtte til biomassebaseret elproduktion i 15 eller 20 år, eller som ikke har foretaget investering for, at kunne producere elektricitet ved afbrænding af biomasse, er omfattet af EU's statsstøtteregler, og skal derfor godkendes af Europa-Kommissionen efter Europa-Kommissionens retningslinjer for statsstøtte til miljøbeskyttelse og energi 2014-2020 (2014/C 200/01). Det foreslås derfor, at energi-, forsynings- og klimaministeren fastsætter tidspunktet for ordningens ikrafttræden. Støtteordningen vil således først kunne træde i kraft når, og i det omfang, at Europa-Kommissionen godkender ordningen. Europa-Kommissionen foretager sin vurdering af støtteordningen i

	henhold til art. 107, stk. 3, litra c, i Traktaten om den Europæiske Unions Funktionsmåde på grundlag af de gældende retningslinjer for statsstøtte for miljøbeskyttelse og energi 2014-2020 (2014/C 200/01).
Er i strid med de fem principper for implementering af erhvervsrettet EUregulering] /Går videre end minimumskrav i EU-regulering	Nej

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

§ 5 i lov om fremme af vedvarende energi (VE-loven) indeholder en række definitioner, bl.a. indeholder bestemmelsen en definition af biomasse.

Den gældende definition på biomasse blev indsat i VE-lovens § 5 med lov nr. 1392 af 27. december 2008, hvor alle de daværende regler om vedvarende energi blev samlet i en ny lov om fremme af vedvarende energi (VE-loven).

Definitionen af biomasse i VE-loven afgrænser, hvilke typer biomasse der kan anvendes til støtteberettiget energiproduktion. Den gældende definition i VE-lovens § 5, nr. 2 henviser til en liste over biomasseaffald i bilag 1 i bekendtgørelse nr. 84 af 26. januar 2016 om biomasseaffald, som er udstedt i medfør af miljøbeskyttelsesloven, og hører under miljø- og fødevareministeren.

Begrebet biomasse anvendes i loven i de bestemmelser, der omhandler støtte til forskellig anvendelse af biomasse til energiproduktion: §§ 43 a om elektricitet fra forgasning af biomasse, 44-47 om elektricitet produceret fra forskellige anlæg der anvender biomasse, samt har betydning for de fælles bestemmelser om administration m.v. for tilskud i lovens §§ 50 og 50 a.

Begrebet biomasse i VE-lovens forstand svarer til det, der i regler udstedt i medfør af miljøbeskyttelsesloven defineres som biomasseaffald. Biomasse eller biomasseaffald er eksempelvis rent træ (herunder spåner og savsmuld), træaffald fra produktion og bearbejdning af rent, limet træ, halm, kerner og sten fra frugter og bær og frugtrester m.v. Derimod er organisk affald fra eksempelvis husholdninger eller virksomheder (industriaffald) ikke omfattet af begrebet biomasse i hverken VE-loven eller miljøbeskyttelseslovens forstand.

Det har i forbindelse med administrationen af støtteordningerne til vedvarende energi fra biomasse vist sig hensigtsmæssigt, at virksomheder, der producerer eller påtænker at producere energi på grundlag af biomasse, direkte i loven kan se, hvorvidt den pågældende type biomasse er omfattet af lovens støtteordninger til biomasse og dermed, hvorvidt virksomheden er berettiget til støtte.

Det foreslås derfor, at definitionen i lovens § 5, nr. 2, ændres således, at der fremfor den nuværende henvisning til regler udstedt i medfør af miljøbeskyttelsesloven henvises direkte til et nyt bilag til loven, hvor listen over støtteberettiget biomasse fremgår.

Den foreslåede tilføjelse af definitionen af biomasse til VE-loven forudsættes ikke at medføre ændringer i den administrative praksis for udbetaling af støtte, herunder for den kreds af støtteberettigede modtagere af støtte til biomassebaseret energiproduktion. Det skyldes, at den gældende liste over biomasseaffald tilføjes uændret til et bilag til loven, og dermed ikke ændrer

anvendelsesområdet for lovens støtteordninger til vedvarende energiproduktion fra anvendelse af biomasse.

Til nr. 2

§§ 43 b-43 d blev oprindeligt indsat i VE-loven ved § 1, nr. 5, i lov nr. 576 af 18. juni 2012 om ændring af lov om fremme af vedvarende energi, lov om elforsyning, lov om naturgasforsyning og lov om Energinet.dk (Støtte til vindmølle på land, biogas og eksisterende industrielle kraftvarmeværker samt forlængelse af puljen til nye VE-teknologier m.v.), som opfølgning på Energiaftalen af 22. marts 2012.

Bestemmelserne i §§ 43 b-43 d er senere ændret og nyaffattet ved lov nr. 900 af 4. juli 2012 og lov nr. 629 af 6. juni 2016, hvor bestemmelserne endvidere blev sat i kraft fra 1. juli 2016.

Støtteordningerne til biogas til transport, procesformål i virksomheder og varmeproduktion indebærer elementer af statsstøtte, hvorfor støtteordningerne er godkendt af Europa-Kommissionen, jf. statsstøttesag SA. 36659 (2013/N) - støtte til alle former for biogasanvendelse B. Europa-Kommissionen har godkendt støtteordningerne for en 10-årig periode fra den 1. juli 2016 til den 1. juli 2026.

Det er efter Europa-Kommissionens godkendelse et krav, at udbetaling af støtte har den fornødne tilskyndelsesvirkning, hvilket vil sige, at støtten medvirker til en adfærdsændring hos støttemodtagerne, som ikke ville være sket, uden støttemodtagerne havde modtaget støtten. Det følger derfor af §§ 43 b, stk. 6, 43 c, stk. 5 og 43 d, stk. 3, at energi-, forsynings- og klimaministeren skal give tilsagn om tilskud, før tilskudsmodtageren indgår ubetinget aftale om køb af biogas eller iværksætter egenproduktion af biogas til det støtteberettigede formål, og at det i den forbindelse kontrolleres og bekræftes, at der er den fornødne tilskyndelsesvirkning. Herved sikres det også, at støtteberettigede aktiviteter ikke påbegyndes i tillid til en støtte, som alligevel ikke kan opnås.

Når der er meddelt tilsagn om tilskud, har den, der har opnået tilsagnet, et retskrav på at modtage tilskud, under forudsætning af at krav i tilsagnet og administrative regler til at modtage tilskud opfyldes. Der er ikke i loven indsat en frist for, hvornår tilsagnet skal være udnyttet.

Det er hensigten, at der inden 2020 er vedtaget lovændringer, som lukker de eksisterende støtteordninger til at anvende biogas for nye støttemodtagere.

Kravet om, at der skal ansøges om tilsagn om tilskud, før tilskudsmodtageren indgår ubetinget aftale om køb af biogas eller iværksætter egenproduktion af biogas til det støtteberettigede formål, betyder, at der går en periode mellem, at der meddeles tilsagn om tilskud, og til tilskudsmodtageren begynder at anvende biogas til et støtteberettiget formål, og derfor begynder at modtage støtte. Der er derfor risiko for, at der meddeles tilsagn om tilskud, som først udnyttes efter 2020.

Det foreslås derfor, at der i § 43 b, stk. 6, § 43 c, stk. 5 og § 43 d, stk. 3 indsættes et udløb af de tilsagn om tilskud til anvendelse af biogas til transport, procesformål i virksomheder og varmeformål, som meddeles fra ikrafttræden af lovforslaget den 1. januar 2019. Det foreslås, at tilsagn om tilskud, som ikke er udnyttet indenfor 2 år efter de er meddelt, bortfalder.

Det sikres med en 2-årig periode, at der er den fornødne tid til, at de tilskudsmodtagere, som opnår tilsagn om tilskud efter 1. januar 2019, kan indgå de aftaler om køb af biogas eller iværksætte egenproduktion af biogas, som er nødvendige for at påbegynde den støtteberettigede anvendelse af biogas til transport, procesformål i virksomheder eller varmeformål, og dermed udnytte tilsagnet.

Tilsagn om tilskud, der er meddelt inden 1. januar 2019, vil ikke blive omfattet af kravet om, at de skal være udnyttet indenfor 2 år, efter de er meddelt.

Til nr. 3

Den gældende støtteordning til elproduktion fra afbrænding af biomasse i VE-lovens § 45 foreslås ophævet med virkning fra 1. april 2019. De eksisterende støttemodtagere vil herefter kunne blive omfattet af enten støtteordningen til eksisterende ikke-afskrevne anlæg eller støtteordningen til andre eksisterende anlæg, som beskrives nærmere nedenfor i bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 4 og 5. Det sikres ved at ophæve § 45 med virkning fra den 1. april 2019, og at der ikke kan optages nye støttemodtagere på støtteordningen efter den 1. april 2019, hvor statsstøttegodkendelsen formelt udløber, jf. nærmere herom i afsnit 1.2. i de almindelige bemærkninger.

Ophævelsen af VE-lovens § 45 indebærer således, at eksisterende ikke-afskrevne anlæg efter den 1. april 2019 ikke længere vil modtage pristillæg på 15 øre pr. kWh. Ophævelsen skal ses i sammenhæng med den foreslåede bestemmelse i VE-lovens § 45 a, der indfører en tidsbegrænset støtteordning for eksisterende ikke-afskrevne anlæg, som giver disse anlæg mulighed for i en overgangsperiode fortsat at modtage pristillæg på 15 øre pr. kWh. Ifølge den foreslåede § 45 a vil perioden, hvor anlæggene modtager pristillæg på 15 øre pr. kWh, blive begrænset svarende til en afskrivningsperiode på 20 år for anlæg etableret som biomasseanlæg eller multibrændselsanlæg og 15 år for anlæg, som er konverteret til biomasseanvendelse.

Efter Energi- Forsynings- og Klimaministeriets opfattelse vil denne overgangsordning, der indebærer, at ikke-afskrevne værker fortsætter med at modtage pristillæg på 15 øre pr. kWh i hele afskrivningsperioden, ikke i almindelighed indebære ekspropriation omfattet af grundlovens § 73.

Det er bl.a. indgået i denne vurdering, at det er en betingelse fra Europa-Kommissionen, for fortsat at kunne udbetale tilskud efter 1. april 2019 på baggrund af statsstøttegodkendelse N359/2008, som både § 45 og § 45 a hviler på, at en sådan tidsbegrænsning indsættes og fremgår af loven, jf. nærmere afs. 1.2 i de almindelige bemærkninger. Hvis denne tidsbegrænsning ikke indsættes, vil der kunne blive tale om udbetaling af ulovlig statsstøtte, som ville kunne være uforenelig med

Traktaten om Den Europæiske Unions Funktionsmåde. Der er endvidere lagt vægt på praksis efter grundlovens § 73 mv.

Uanset det anførte kan det efter Energi-, Forsynings- og Klimaministeriets opfattelse imidlertid ikke på forhånd udelukkes, at ophævelsen af den gældende § 45 vil kunne få karakter af et ekspropriativt indgreb i forhold til konkrete ikke-afskrevne anlæg, herunder hvis ophævelsen vil ramme det pågældende værk atypisk hårdt.

Det vil bero på en konkret vurdering, om der i det enkelte tilfælde foreligger ekspropriation samt forholdet til EU-retten (statsstøttere reglerne). Er indgrebet ekspropriativt, vil den pågældende have krav på erstatning i medfør af grundlovens § 73. Kravet på erstatning må i mangel af enighed rejses ved domstolene.

Til nr. 4

Bestemmelsen er ny.

Der ydes i dag støtte til elproduktion fra afbrænding af biomasse med hjemmel i § 45, hvorefter der ydes et pristillæg på 15 øre pr. kWh. Støtteordningen omfatter ca. 35 anlæg. Støtteordningen indeholder elementer af statsstøtte, og er godkendt i 2009 af Europa-Kommissionen under sagsnummer N 359/2008. Europa-Kommissionen har godkendt støtteordningen for en periode på 10 år fra 1. april 2009 til 1. april 2019.

Der ydes endvidere et pristillæg i 10 år fra idriftsætning til et enkelt anlæg efter § 46, stk. 2. Pristillægget er fastsat således, at dette og den efter § 51, stk. 2, nr. 1, fastsatte markedspris tilsammen udgør 30 øre pr. kWh. Der ydes tillige efter bestemmelsens stk. 2, nr. 3 et pristillæg på 10 øre pr. kWh. Dette pristillæg er ligesom støtteordningen i § 45 godkendt af Europa-Kommissionen under sagsnummer N359/2008. Det eneste anlæg, som stadig er berettiget til pristillægget i § 46, stk. 2, modtager dette tilskud til udgangen af juli 2019, hvor anlægget har været i drift i 10 år, og derfor ikke længere kan modtage pristillægget.

Tilskuddene i de gældende §§ 45-46 ydes til den elproduktion, der stammer fra afbrænding af biomasse, uanset hvilken type el-producerende anlæg, der er tale om. Alle anlæg der producerer elektricitet ved afbrænding af biomasse er kraftvarmeværker. Elektricitet produceret ved afbrænding af biomasse sker i Danmark hovedsageligt fra træpiller, træflis og halm.

Elproduktion fra afbrænding af biomasse kræver væsentlige investeringer i enten anlæg af et nyt biomasseanlæg eller investeringer i konvertering af et eksisterende anlæg, som anvender fossile brændsler. Derudover er anvendelse af biomasse som brændsel forbundet med højere driftsomkostninger end elproduktion baseret på fossile brændsler. De ekstra omkostninger er bl.a. udgifter til indkøb af biomasse, samt større vedligeholdelsesomkostninger end fossile anlæg. De eksisterende støtteordninger i §§ 45-46 har til formål at kompensere for disse ekstra omkostninger til investeringer og drift af biomasseanlæg.

De eksisterende anlæg har i forskellig grad, og på forskellige tidspunkter foretaget investeringer med henblik på at kunne anvende biomasse til deres elproduktion. Et antal af de anlæg, der i dag modtager tilskud, har ikke opnået støtte i en periode, som muliggør, at de kan afskrive hele eller den væsentligste del af deres anlægsinvesteringer i biomasseanlægget, når statsstøttegodkendelsen for støtteordningen udløber den 1. april 2019. Der er risiko for, at disse anlæg ikke vil kunne fortsætte deres elproduktion, hvis støtteordningen blot blev lukket den 1. april 2019, når statsstøttegodkendelsen formelt udløber.

Europa-Kommissionen, som har statsstøttegodkendt den nuværende støtteordning, har tilkendegivet, at der efter 1. april 2019 fortsat kan udbetales tilskud under den nugældende statsstøttegodkendelse for de eksisterende støttemodtagere, som ikke har fuldt afskrevet deres investering. Det vil sige, at de støttemodtagere, som modtager tilskud efter de nuværende støtteordninger i lovens §§ 45-46, og som ikke har opnået støtte i en periode, som muliggør, at de kan afskrive hele eller den væsentligste del af deres anlægsinvesteringer i biomasseanlægget, kan fortsætte med at modtage tilskud efter den 1. april 2019 under visse betingelser. Forudsætningerne for at modtage fortsat tilskud er, at de eksisterende støttemodtagere, som ikke fuldt har afskrevet deres investering den 1. april 2019, inden denne dato har ansøgt om, og modtaget et individuelt tilsagn om fortsat tilskud i en afgrænset periode, der ikke må udstrækkes længere end den maksimale afskrivningsperiode for biomasseanlæg.

VE-loven indeholder ikke regler om en sådan ansøgningsprocedure.

Det foreslås derfor, at der med indsættelsen af en ny § 45 a etableres nye støtteregler for de eksisterende ikke-afskrevne anlæg, der sikrer, at de kan fortsætte med at modtage den nuværende støttesats for den elproduktion, der sker efter den 1. april 2019.

Både anlæg, der producerer elektricitet udelukkende fra afbrænding af biomasse, og anlæg, hvor biomasse anvendes sammen med andre brændsler, er omfattet af bestemmelsen, se dog nedenfor om bemærkningerne til bestemmelsens stk. 4. For de anlæg der anvender både biomasse og andre brændsler, ydes kun tilskud til den andel af elektriciteten, som er produceret ved afbrænding af biomasse.

Forslaget til *stk. 2* omhandler anlæg, der har ombygget til anvendelse af biomasse. Der er tale om anlæg, der oprindeligt har anvendt fossile brændsler, som eksempelvis kul, for at kunne producere elektricitet, og derefter på et senere tidspunkt er ombygget til at afbrænde biomasse for at kunne producere elektricitet. Det foreslås, at disse anlæg kan opnå tilsagn om et pristillæg på 15 øre pr. kWh i 15 år fra det tidspunkt, hvor anlægget er ombygget og har produceret og leveret elektricitet fra afbrænding af biomasse til det offentlige elforsyningsnet.

For at et anlæg kan betragtes som ombygget til elproduktion fra afbrænding af biomasse, skal der være foretaget væsentlige investeringer i ombygning af anlægget, for at gøre anlægget klar til at kunne producere elektricitet ved afbrænding af biomasse. Det er således ikke tilstrækkeligt, at der f.eks. er investeret i opbevaringsplads til biomasse eller interne transportfaciliteter. Der skal også være foretaget væsentlige ændringer af selve kraftvarmeværket, som eksempelvis installation af en ny kedel eller ombygning af en eksisterende kedel. Perioden regnes fra den dato, hvor anlægget er begyndt at levere elektricitet til elforsyningsnettet, som stammer fra afbrænding af biomasse efter ombygningen.

Støtteperioden på 15 år er fastsat ud fra, at 15 år er den forventede levetid efter ombygning ifølge Energistyrelsens teknologikatalog. Hvis et anlæg er ombygget i flere etaper, således at kun en del af kapaciteten er ombygget i første etape, mens der ved senere yderligere ombygninger er sket en forøgelse af kapaciteten til produktion af elektricitet ved afbrænding af biomasse, regnes perioden fra første etape af konverteringen.

Det fremgår af bestemmelsens stk. 2, 2.pkt., at pristillæget kan ydes fra 1. april 2019, dog højst i en periode frem til 15 år fra det tidspunkt anlægget er ombygget til elproduktion fra afbrænding af biomasse, og er begyndt at levere elektricitet fra afbrænding af biomasse til elforsyningsnettet. § 45 og § 45a omhandler begge støtte på grundlag af samme statsstøttegodkendelse (N359/2008) Der kan alene ydes støtte efter § 45 a fra 1. april 2019 til anlæggene omfattet af § 45 a. I tiden før 1. april 2019 finder § 45 i stedet anvendelse. § 45 a, er således en afløser for § 45.

Forslaget til *stk. 3* omhandler eksisterende anlæg, som oprindeligt er bygget som biomasseanlæg eller multibrændselsanlæg. Det betyder, at anlægget i sin tid er nyetableret med det formål at anvende biomasse som brændsel til elproduktion, evt. sammen med andre brændsler som et multibrændselsværk. Det afgørende for vurderingen af, om et anlæg er ombygget, eller nyetableret er at anlægget er konstrueret med henblik på, at kunne anvende en andel af biomasse i elproduktionen.

Det foreslås med stk. 3, at disse anlæg kan opnå tilsagn om et pristillæg på 15 øre pr. kWh i 20 år fra det tidspunkt anlægget er begyndt at levere elektricitet fra afbrænding af biomasse. En samlet støtteperiode på 20 år muliggør, at der kan ske afskrivning af hele eller den væsentligste del af anlægsinvesteringen i biomasseanlægget. Støtteperioden afspejler ikke nødvendigvis den skattemæssige afskrivningsperiode, som kan variere betydeligt fra anlæg til anlæg. Støtteperioden regnes fra den dato, hvor anlægget er begyndt at levere elektricitet som stammer fra afbrænding af biomasse til elforsyningsnettet.

Der er således tre forudsætninger for at opnå tilsagn om pristillæg efter den foreslåede bestemmelse: 1) At anlægget har leveret elektricitet fra afbrænding af biomasse til elforsyningsnettet inden den 1. april 2019, 2) at der er foretaget investeringer i etablering i anlægget eller ombygning af et eksisterende anlæg med henblik på at kunne producere elektricitet fra afbrænding af biomasse 3) at

der ikke allerede den 1. april 2019 har været opnået støtte i en periode på 15 år for ombyggede anlæg eller 20 år for etablerede anlæg.

Der ydes efter den gældende støtteordning i § 45 pristillæg til den elektricitet, der stammer fra afbrænding af biomasse, som produceres fra anlæg, der også helt eller delvis anvendes til afbrænding af forbrændingseget affald. VE-lovens definition af biomasse betyder, at der efter den gældende § 45 ikke ydes pristillæg til den del af elproduktionen, som stammer fra afbrænding af forbrændingseget affald, men udelukkende til den elproduktion, der stammer fra afbrænding af biomasse.

Definition af forbrændingseget affald fremgår af § 3, stk. 1, nr. 25 i bekendtgørelse nr. 1309 af 18. december 2012 om affald, som er udstedt i medfør af miljøbeskyttelsesloven.

Forbrændingseget affald defineres som: *"Affald, som ikke er egnet til materialenyttiggørelse, og som kan destrueres ved forbrænding, uden at forbrænding heraf giver anledning til udledning af forurenende stoffer i uacceptabelt omfang"*.

Anlæg, som også producerer elektricitet fra afbrænding af forbrændingseget affald, evt. sammen med biomasse, har normalt ikke foretaget væsentlige direkte investeringer i anlægget med henblik på at anvende biomasse som brændsel. Det skyldes, at biomasse på affaldsanlæg typisk anvendes som støttebrændsel, for at forbedre forbrændingen af affald, og at affaldsanlæg uden ændringer kan anvendes til afbrænding af biomasse. Disse anlæg kan derfor ikke omfattes af støtteordningen til ikke-afskrevne biomasseanlæg.

Det fastslås derfor med forslaget til *stk. 4*, at der ikke kan ydes pristillæg på 15 øre pr. kWh til elektricitet produceret fra anlæg, der helt eller delvis anvendes til afbrænding af forbrændingseget affald. Det gælder også, selvom anlægget producerer elektricitet ved afbrænding af biomasse alene eller sammen med forbrændingseget affald.

Sådanne eksisterende anlæg vil i stedet kunne modtage pristillæg efter forslaget til § 45 b til den elektricitet, der stammer fra afbrænding af biomasse.

Begrebet forbrændingseget affald i bestemmelsen svarer til den definition, der i regler udstedt i medfør af miljøbeskyttelsesloven defineres som forbrændingseget affald, se definitionen ovenfor. Begrebet skal også fremadrettet fortolkes i overensstemmelse med de regler, der udstedes i medfør af miljøbeskyttelsesloven.

Det foreslås med bestemmelsen i *stk. 5*, at energi-, forsynings- og klimaministeren træffer afgørelse om tilsagnsperioden, der kan modtages pristillæg til efter *stk. 2* og *3*. Tilsagn er betinget af, at energi-, forsynings- og klimaministeren har modtaget fyldestgørende ansøgning om tilsagn senest den 17. februar 2019.

Energi-, forsynings- og klimaministeren meddeler tilsagn om den resterende støtteperiode for hver enkelt ansøger på grundlag af dokumentation af betingelserne i *stk. 2* og *3*, herunder det tidspunkt, hvor anlægget er ombygget eller etableret, og dokumentation for det tidspunkt hvor anlægget er

begyndt at levere elektricitet fra afbrænding af biomasse til elforsyningsnettet, jf. forslaget til stk. 2 og 3.

Fyldestgørende ansøgninger behandles i den rækkefølge, de indkommer. Ansøgninger om tilsagn om tilskud, som ikke er fyldestgørende, behandles ikke før fremsendelse af de manglende oplysninger, den manglende dokumentation el. lign. Når dette er modtaget fra ansøgeren, vil ansøgningen anses for fyldestgørende og blive behandlet. Ansøgninger om tilsagn, der modtages efter 1. april 2019 vil blive afslået.

Der skal indsendes en ansøgning om tilsagn for hvert anlæg. For decentrale kraftvarmeværker anses hele værket for at være ét anlæg. Det betyder, at samme afskrivningsperiode vil gælde for hele det decentrale kraftvarmeværk. For centrale værker anses en kraftværksblok for at være et anlæg. Det vil sige, at hvis der på kraftvarmeværket er mere end én kraftværksblok, skal der ansøges om tilsagn fra hver blok, og der vil blive fastsat en separat afskrivningsperiode for hver enkelt kraftværksblok.

Det anlæg, der frem til 1. august 2019 modtager pristillæg efter lovens § 46 er også omfattet af de frister for ansøgning om tilsagn om pristillæg, som fremgår af stk. 2 og 3, selvom den nuværende støtte løber frem til 1. august 2019. Dette anlæg skal ansøge om tilsagn om pristillæg efter forslaget til § 45 a og modtage dette tilsagn inden den 1. april 2019 for at være berettiget til at modtage pristillægget i § 45a i den resterende støtteperiode, når støtten efter § 46 udløber 1. august 2019.

Kravet om, at der er meddelt tilsagn fra energi-, forsynings- og klimaministeren inden den 1. april 2019 er som nævnt en betingelse fra Europa-Kommissionen for, at der kan ydes fortsat støtte i den resterende støtteperiode efter statsstøttegodkendelsens formelle udløb den 1. april, jf. nærmere herom i afsnit 1.2. i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås, at der med *stk. 6* gives bemyndigelse til, at energi-, forsynings- og klimaministeren, kan fastsætte regler om proceduren for ansøgning om tilsagn, herunder ansøgningsskema, krav til dokumentation for, hvornår et anlæg er ombygget eller etableret, krav til dokumentation for investeringer o. lign., dokumentation for, hvornår anlægget er begyndt at levere elektricitet fra afbrænding af biomasse til elforsyningsnettet, samt regler for installation, kontrol og aflæsning af teknisk måleudstyr. De administrative regler vil blive udstedt og træde i kraft samtidig med lovforslagets foreslåede ikrafttrædelsesdato den 1. januar 2019.

Til nr. 5

Bestemmelsen er ny.

Der ydes i dag støtte til elproduktion fra afbrænding af biomasse med hjemmel i § 45, hvorefter der ydes et pristillæg på 15 øre pr. kWh. Støtteordningen omfatter ca. 35 anlæg. Støtteordningen indeholder elementer af statsstøtte, og er godkendt i 2009 af Europa-Kommissionen under

sagsnummer N 359/2008. Europa-Kommissionen har godkendt støtteordningen for en periode på 10 år fra 1. april 2009 til 1. april 2019.

Der ydes endvidere et pristillæg i 10 år fra idriftsætning til et enkelt anlæg efter § 46, stk. 2. Pristillægget er fastsat således, at dette og den efter § 51, stk. 2, nr. 1, fastsatte markedspris tilsammen udgør 30 øre pr. kWh. Der ydes tillige efter bestemmelsens stk. 2, nr. 3 et pristillæg på 10 øre pr. kWh. Dette pristillæg er ligesom støtteordningen i § 45, stk. 2 godkendt af Europa-Kommissionen under sagsnummer N359/2008. Det eneste anlæg, som stadig er berettiget til pristillægget i § 46, stk. 2 modtager dette tilskud til udgangen af juli 2019, hvor anlægget har været i drift i 10 år, og derfor ikke længere kan modtage pristillægget. Anlægget kan herefter være berettiget til tilskud efter forslaget til § 45 a i den resterende støtteperiode, og herefter til tilskud efter forslaget til § 45 b.

Tilskuddene i de nuværende støtteordninger ydes til den elproduktion, der stammer fra afbrænding af biomasse, uanset hvilken type el-producerende anlæg, der er tale om. Alle anlæg, der producerer elektricitet ved afbrænding af biomasse er kraftvarmeværker. Elektricitet produceret ved afbrænding af biomasse sker i Danmark hovedsagligt fra træpiller, træflis og halm.

Efter den 1. april 2019 kan alene anlæg, som på denne dato ikke har opnået støtte i en periode, som muliggør, at de kan afskrive hele eller den væsentligste del af deres anlægsinvestering i biomasseanlægget, fortsætte med at modtage tilskud på den gældende støtteordning, jf. nærmere ovenfor under bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 4.

En række af de nuværende støttemodtagere, som modtager støtte efter lovens §§ 45-46, vil efter den 1. april 2019 ikke være berettiget til at modtage det nuværende pristillæg, fordi de inden denne dato allerede har modtaget støtte til biomassebaseret elproduktion i 15 eller 20 år, som ikke har foretaget investering for, at kunne producere elektricitet ved afbrænding af biomasse, fordi der ved andre støtteordninger allerede er givet investeringsstøtte til anlægget, eller fordi der er tale om anlæg, som producerer elektricitet fra afbrænding af forbrændingseget affald, evt. sammen med biomasse, jf. ovenfor om forslaget til § 45 a, stk. 4.

Det foreslås med *stk. 1*, at der indføres et nyt pristillæg til de eksisterende anlæg, som ikke er berettiget til pristillæg efter 45 a. Støttemodtagere omfattet af den foreslåede ordning vil udover de nuværende støttemodtagere efter § 45, som ikke er berettiget til tilskud efter forslaget § 45 a, stk. 2 og 3, være de anlæg som modtager tilsagn om pristillæg efter forslaget til § 45 a, stk. 2 og 3, og som efter udløbet af deres tilsagnsperiode kan ansøge om at modtage pristillæg til de fortsatte meromkostninger ved at anvende biomasse til elproduktion.

Det fremgår af forslaget til *stk. 2*, at energi-, forsynings- og klimaministeren meddeler tilsagn om pristillæg efter ansøgning. Energi-, forsynings- og klimaministeren meddeler tilsagn, når betingelserne i stk. 1 er opfyldt. Det foreslås, at tilsagn kan meddeles for 4-årige perioder. Energi-,

forsynings- og klimaministeren kan meddele tilsagn for kortere perioder end 4 år. Inden udløbet af tilsagnsperioden skal der ansøges om fornyet tilsagn, hvis der fortsat ønskes tilskud.

Energi-, forsynings- og klimaministeren kan alene meddele tilsagn om støtte i op til 10 år fra bestemmelsens ikrafttræden. Det skyldes, at det alene er muligt at få godkendt en sådan støtteordning i op til 10 år i medfør af Europa-Kommissionens retningslinjer for statsstøtte til miljøbeskyttelse og energi 2014-2020.

Formålet med støtteordningen er at kompensere de berettigede biomasseanlæg for de løbende meromkostninger, der er forbundet med at producere vedvarende energi fra afbrænding af biomasse i forhold til omkostningerne ved at producere elektricitet fra en sammenlignelig fossil reference. Der ydes alene et pristillæg til de afskrevne biomasseanlæg, såfremt der reelt er en meromkostning ved at anvende biomasse i forhold til en fossil reference.

Administration af støtteordningen og meddelelse af tilsagn skal ske i overensstemmelse med EUF-Traktatens statsstøtteregele. Det betyder bl.a., at ansøgning om tilsagn om pristillæg fra anlæg med en elkapacitet fra vedvarende energikilder, der overstiger 250 MW, er omfattet af kravet om individuel anmeldelse til Europa-Kommissionen. Tilsagn til sådanne anlæg vil derfor være betinget af Europa-Kommissionens godkendelse.

Det foreslås med *stk. 3*, at energi-, forsynings- og klimaministeren får bemyndigelse til at fastsætte regler om, hvordan pristillægget i *stk. 1* fastsættes. Der er fastsat et loft over pristillæggets størrelse på 11 øre pr. kWh. Det foreslås, at dette loft kan justeres ved, at energi-, forsynings- og klimaministeren udsteder en bekendtgørelse. Formålet med at indsætte dette loft over støttesatsen og med at give mulighed for at justere loftet er at kunne begrænse omkostningerne til støtten til afskrevne værker. Dette kan særligt være relevant i en situation, hvor øvrige VE-teknologier til elproduktion falder i pris.

Støttesatsen vil blive fastsat årligt på baggrund af Energistyrelsens beregning af de løbende ekstraomkostninger, der det kommende støtteår forventes at ville være forbundet med at anvende forskellige former for biomasse sammenlignet med en beregning af de forventede omkostninger ved at anvende en fossil reference, eksempelvis kul.

Det foreslås med *stk. 4*, at energi-, forsynings- og klimaministeren får bemyndigelse til at fastsætte administrative regler om ansøgningsprocedure, herunder ansøgningsskema, samt regler for installation, kontrol og aflæsning af teknisk måleudstyr og regler om Energistyrelsens kontrol med støtteordningen m.v.

Energi-, forsynings- og klimaministeren fastsætter tidspunktet for ordningens ikrafttræden, jf. forslagens § 3, *stk. 4*. Det skyldes, at forslaget indeholder elementer af statsstøtte, og støtteordningen derfor skal godkendes af Europa-Kommissionen efter Europa-Kommissionens retningslinjer for

statsstøtte til miljøbeskyttelse og energi 2014-2020 (2014/C 200/01). Støtteordningen vil derfor først kunne træde i kraft når, og i det omfang, at Europa-Kommissionen godkender ordningen.

Til nr. 6

Den gældende støtteordning til elproduktion fra afbrænding af biomasse i VE-lovens § 46 foreslås ophævet med virkning fra 1. august 2019, jf. lovforslagets § 3, stk. 3.

Der kan efter § 46 ydes tilskud til elektricitet fra elværksfinansierede VE-elproduktionsanlæg, som har været omfattet af § 57 a i lov om elforsyning, som indsat ved lov nr. 495 af 9. juni 2004. Tilskuddet ydes i 10 år fra idriftsætningen af det pågældende anlæg, dog mindst i 10 år fra den 1. august 2001.

Efter § 46, stk. 2, nr. 1 ydes der et pristillæg, som fastsættes således, at dette og den efter § 51, stk. 2, nr. 1, fastsatte markedspris tilsammen udgør 30 øre pr. kWh. Der ydes tillige efter § 46, stk. 2, nr. 3 et pristillæg på 10 øre pr. kWh.

Det fremgår af bestemmelsens stk. 3, at efter ophør af støtten i stk. 2 ydes der pristillæg efter lovens § 45.

Denne støtteordning til elproduktion fra afbrænding af biomasse er ligesom støtteordningen i § 45 godkendt af Europa-Kommissionen under sagsnummer N359/2008. Det eneste anlæg, som stadig er berettiget til pristillægget i § 46, stk. 2, modtager dette tilskud til udgangen af juli 2019, hvor anlægget har været i drift i 10 år, og derfor ikke længere kan modtage pristillægget.

Det foreslås derfor, at § 46 i VE-loven ophæves med virkning fra 1. august 2019.

Anlægget som frem til 1. august 2019 modtager tilskuddet efter § 46, og som ikke er fuldt afskrevet, vil fra den 1. august 2019 være berettiget til tilskud efter forslaget til § 45 a i den resterende støtteperiode, og efter afskrivning af anlægget til tilskud efter forslaget til § 45 b.

Anlægget skal søge om tilsagn om pristillæg efter reglerne i forslaget til §§ 45a og b, jf. nærmere ovenfor under bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 4.

Til nr. 7

Det fremgår af den gældende § 51, stk. 4 og 5, at hvis den fastsatte markedspris for elektricitet produceret på anlæg omfattet af §§ 37, 40 og 46 overstiger de i disse bestemmelser fastsatte samlede beløb for pristillæg og markedspris, beregner Energinet et negativt pristillæg. Det negative pristillæg for elektricitet produceret på anlæg omfattet af §§ 40 og 46 kan ikke overstige størrelsen af udbetalte pristillæg i det sidste år inden opgørelsestidspunktet. Det negative pristillæg modregnes i udbetalinger af pristillæg.

Det foreslås, at "Energinet" ændres til "energi-, forsynings- og klimaministeren" i § 51, stk. 4 og 5.

Myndighedsopgaverne vedrørende en lang række af VE-lovens støtte- og tilskudsordninger blev overført fra Energinet til energi-, forsynings- og klimaministeren pr. 1. januar 2018 ved en omfattende lovændring, jf. lov nr. 1667 af 26. december 2017, med virkning fra den 1. januar 2018. Ved en fejl blev § 51, stk. 4 og 5, ikke ændret i forbindelse med lovændringen. Derfor foreslås det nu, at der bliver rettet op på denne fejl ved at ændre ”Energinet” til ”energi-, forsynings- og klimaministeren”.

Til nr. 8

Det fremgår af den gældende § 57, stk. 2, at afgørelser, som er truffet af kollektive elforsyningsvirksomheder i medfør af regler fastsat efter stk. 1, kan påklages til energi-, forsynings- og klimaministeren, medmindre andet følger af regler fastsat i medfør af § 61 eller § 68, stk. 1, nr. 1.

Det foreslås, at § 57, stk. 2, ændres således, at der henvises til § 68, nr. 1, i stedet for til § 68, stk. 1, nr. 1.

Der er tale om en lovteknisk ændring. Baggrunden for ændringen er, at § 68 kun indeholder et stykke, og der bør derfor ikke henvises til § 68, stk. 1, nr. 1 i § 57, stk. 2, men alene til § 68, nr. 1.

Til nr. 9

Bestemmelsen er ny. Det er således efter gældende ret muligt at indgive ansøgninger, anmeldelser, indberetning mv. til myndighederne efter VE-loven på papir, telefonisk, eller ved personligt fremmøde i overensstemmelse med gældende regler.

I stk. 1, får energi-, forsynings- og klimaministeren en generel bemyndigelse til at fastsætte regler om pligtmæssig digital kommunikation inden for VE-loven, bestemmelser fastsat i henhold til loven samt EU-retsakter om forhold omfattet af loven. Dette betyder, at der ved bekendtgørelse kan fastsættes regler om at borger og virksomheder har pligt til at kommunikere digitalt med den ansvarlige myndighed efter VE-loven, herunder via bestemte digitale systemer, som f.eks. via almindelig e-mail med ved f.eks. forespørgsler, ansøgninger, anmeldelser, indberetninger og, at svaret fra myndigheden, sendes digtalt.

Med digitalt system, menes, at der kan laves regler om brug af bestemte digitale systemer, herunder selvbetjeningsløsninger, særlige digitale formater, digital signatur eller lignende. De ansvarlige myndigheder, er de myndigheder, som er tillagt kompetencer efter VE-loven. Det er i første omgang energi-, forsynings- og klimaministeren og Energi-, forsynings- og klimaministeriet. Endvidere er det Energistyrelsen, som i medfør af bekendtgørelse nr. 1090 af 25. september 2017 om Energistyrelsens opgaver og beføjelser har fået tillagt en række af ministerens kompetencer efter VE-loven.

Endvidere omfattes kommunikation til og fra Energiklagenævnet. Energiklagenævnet hører under Erhvervsministeriet, jf. senest kongelig resolution af 8. juni 2016. Energi-, forsynings- og

klimaministeren fastsætter derfor regler for Energiklagenævnet efter nærmere forhandling med Erhvervsministeren. Endvidere omfattes kommunikation til og fra Forsyningstilsynet og Energinet.

Energi-, forsynings- og klimaministeren kan anvende bestemmelsen til at fasttætte regler om pligtsmæssig brug af selvbetjeningsløsninger i ansøgningssager mv. indenfor VE-lovens område. Der henvises nærmere til de almindelige bemærkninger afs.2.6 om baggrunden for bestemmelsen.

Energi-, forsynings- og klimaministeren kan dog, efter stk. 1, fritage fra kravet om obligatorisk digital kommunikation, herunder ved selvbetjeningsløsninger. Det kan ske, hvis der foreligger særlige forhold.

Særlige forhold kan for eksempel foreligge, hvor der er tale om borgere med særlige handicap, såvel kognitiv som fysisk funktionsnedsættelse samt demens. Ligeledes for borgere, der mangler digitale kompetencer, visse socialt udsatte borgere, borgere med psykiske lidelser, borgere med sprogveskigheder, hvor hjælp og vejledning fra myndigheden eller nævnet ikke konkret vurderes at være en egnet løsning. Der kan således foreligge særlige forhold for nogle borgere fra de nævnte grupper, der gør, at borgeren ikke kan anvende digital selvbetjening. Tilsvarende vil der også være nogle borgere fra de nævnte grupper, der kan anvende digital selvbetjening, og som derfor er forpligtet til at anvende denne.

Det følger af det EU-retlige effektivitetsprincip, at medlemsstaterne i deres nationale lovgivning ikke må fastsætte regler, der i praksis gør det umuligt eller uforholdsmæssigt vanskeligt at udøve de rettigheder, der følger af EU-retten.

I de tilfælde, hvor der f.eks. stilles krav om anvendelse af en dansk digital signatur, og det vurderes at være i strid med EU-retten vil udenlandske virksomheder og borgere blive undtaget fra at kommunikere digitalt med de danske myndigheder.

I de foreslåede *stk. 2* fastsættes det, hvornår en digital meddelelse anses for at være kommet frem.

En digital meddelelse er kommet frem, når den er tilgængelig for myndigheden dvs. når myndigheden har mulighed for at gøre sig bekendt med indholdet af meddelelsen. Det er således uden betydning, om eller hvornår myndigheden gør sig bekendt med indholdet af meddelelsen.

En meddelelse vil normalt være tilgængelig for en myndighed på det tidspunkt, hvor myndigheden kan behandle eller læse meddelelsen. Dette tidspunkt vil normalt blive registreret automatisk i modtagelsessystemet eller i et datasystem. En meddelelse, der først er tilgængelig efter kl. 24.00, anses normalt først for modtaget den dag, meddelelsen er tilgængelig.

En ansøgning, anmeldelse, indberetning mv., der er tilgængelig i myndighedens system eksempelvis klokken 23:59 den 30. november, er således kommet frem den 30. november, uanset at der ikke fysisk sidder en medarbejder i myndigheden, og gør sig bekendt med meddelelsen på dette tidspunkt, der ligger uden for normal arbejdstid/åbningstid. Det kan med digital selvbetjening præcist registreres, hvornår en ansøgning, anmeldelse, indberetning mv. er kommet frem. Hvorvidt, fremkomsten er rettidig, må bedømmes efter de gældende forvaltningsretlige regler og eventuelle

tidsfrister fastsat i eller i medfør af særlovgivningen. I de tilfælde, hvor myndigheden har behov for at gøre sig bekendt med en meddelelse inden et bestemt tidspunkt, må der fastsættes en tidsfrist, der indeholder såvel en dato som et præcist klokkeslæt for, hvornår anmeldelsen skal være indgivet for at være kommet frem rettidigt.

Kan modtagelsestidspunktet for en digital meddelelse ikke fastlægges som følge af problemer med myndighedens it-system eller andre lignende problemer, må meddelelsen anses for at være kommet frem på det tidspunkt, hvor meddelelsen blev afsendt, hvis der kan fremskaffes pålidelige oplysninger om afsendelsestidspunktet. Det vil således ikke komme borgeren til skade, at en ansøgning eller indberetningen mv. modtages efter fristens udløb, hvis dette skyldes systemnedbrud hos myndigheden.

En sådan bestemmelse er blandt andet relevant i forhold til ansøgningsfrister og forældelse mv. Der bør fra myndighedernes side udvises fleksibilitet i forhold til at udsætte frister en rimelig tid, hvis it-problemerne opstår tæt på fristen for indgivelse af en meddelelse.

Den offentlige myndighed vil, som tilfældet er i dag, skulle sikre, at en ansøgning, anmeldelse, indberetning eller lignende, der indgives til en forkert offentlig myndighed, henvises til den rette myndighed, jf. forvaltningslovens regler herom. Der henvises nærmere til de almindelige bemærkninger afsnit 2.6. om baggrunden for bestemmelsen.

Til nr. 10

Det fremgår af den gældende § 72, nr. 5, at medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning, straffes med bøde den, der etablerer og driver anlæg efter §§ 22, 24, 25 og 29 uden tilladelse.

Den foreslåede nyaffattelse af § 72, nr. 5, er en præcisering af den hidtidige retstilstand.

Det fremgår af forslaget til nyaffattelsen, at medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning, straffes med bøde den, der foretager forundersøgelser, etablerer anlæg, foretager væsentlige ændringer i bestående anlæg eller driver anlæg uden tilladelse efter §§ 22, 24, 25 og 29, medmindre der i medfør af § 29, stk. 4, er opnået dispensation fra kravet om elproduktionstilladelse i § 29, stk. 1.

Forslaget indeholder for det første en præcisering af, at der kan straffes i tilfælde, hvor der foretages forundersøgelser uden forudgående tilladelse. Tilladelse til at foretage forundersøgelser på søterritoriet gives efter VE-lovens § 22, som der henvises til i den eksisterende § 72, nr. 5. Da der dog af den eksisterende bestemmelse fremgår, at der kan straffes i tilfælde, hvor der etableres og drives anlæg, er det fundet hensigtsmæssigt at ændre bestemmelsen således, at det tydeligt fremgår, at det også er hensigten, at der kan straffes med bøde i tilfælde, hvor der foretages forundersøgelser uden forudgående tilladelse.

Det fremgår endvidere af forslaget, at den, der etablerer anlæg, foretager væsentlige ændringer i bestående anlæg eller driver anlæg uden tilladelse, kan straffes med bøde. Tilladelse til væsentlige

ændringer i bestående anlæg gives efter VE-lovens § 25, som der henvises til i den gældende § 72, nr. 5. Nyaffattelsen skal således sikre, at det tydeligt fremgår, at bestemmelsen også omfatter væsentlige ændringer i bestående anlæg.

Den foreslåede nyaffattelse indebærer, at det klart fremgår, at hensigten med bestemmelsen er, at der kan straffes i enkeltsituationer, dvs. alene i tilfælde, hvor der f.eks. etableres anlæg uden forudgående tilladelse.

Endelig foreslås det, at der indsættes en henvisning til muligheden for dispensation til kravet om, at anlæg kun kan drives, hvis der er opnået elproduktionstilladelse. Dispensationsadgangen fremgår af VE-lovens § 29.

Til nr. 11

Det fremgår af den gældende § 72, nr. 6, at medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning, straffes med bøde den, der tilsidesætter vilkår i en godkendelse eller tilladelse efter de i nr. 2, 4 og 5 nævnte bestemmelser.

Det foreslås, at ”og” ændres til ”eller” i § 72, nr. 6.

Den foreslåede ændring er en præcisering af den hidtidige retstilstand, og der er med den foreslåede ændring ikke tilsigtet materielle ændringer.

Den foreslåede ændring indebærer, at det klart fremgår, at hensigten med bestemmelsen er, at der kan straffes ved overtrædelse af hver enkelt af de angivne bestemmelser.

Til § 2

Til nr. 1

Det fremgår af den gældende § 87, stk. 1, nr. 1-5, i lov om elforsyning, at medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning, straffes med bøde den, der driver produktions-, net- og transmissionsvirksomhed efter §§ 10 og 19 uden bevilling, etablerer og driver net eller anlæg efter §§ 11, 12 a, 21, 22 a og 23 uden tilladelse, tilsidesætter vilkår for en bevilling eller tilladelse efter de i nr. 1 og 2 nævnte bestemmelser, undlader at foretage underretning som angivet i § 19 d, stk. 3, og § 35, undlader at afgive erklæring, foretage registrering, indberetning eller afhændelse som angivet i §§ 37 og 37 a.

Det foreslås at ”og” ændres til ”eller” i § 87, stk. 1, nr. 1-5.

Den foreslåede ændring er en præcisering af den hidtidige retstilstand, og der er med den foreslåede ændring ikke tilsigtet materielle ændringer.

Den foreslåede ændring indebærer, at det klart fremgår, at hensigten med bestemmelsen er, at der kan straffes ved overtrædelse af hver enkelt af de angivne bestemmelser.

Til nr. 2

Det følger af den gældende § 88, stk. 1, i lov om elforsyning, at i regler, som udstedes i henhold til loven, kan der fastsættes bødestraf for overtrædelse af bestemmelserne i eller vilkår og påbud udstedt i henhold til reglerne.

Det foreslås at formuleringen »overtrædelse af bestemmelserne i« ændres til formuleringen »overtrædelse af reglerne«.

Ændringen foretages for at gøre bestemmelsen nemmere at læse. Ved ændringen bliver ordlyden den samme som i § 73 i lov nr. 119 af 9. februar 2018 om fremme af vedvarende energi og i § 50 i lov nr. 1157 af 6. september 2016 om naturgasforsyning.

Den foreslåede ændring er en præcisering af den hidtidige retstilstand, og der er med den foreslåede ændring ikke tilsigtet materielle ændringer.

Til nr. 3

Bestemmelsen er ny. Det er således efter gældende ret muligt at indgive ansøgninger, anmeldelser, indberetning mv. til myndighederne efter elforsyningsloven på papir, telefonisk, eller ved personligt fremmøde i overensstemmelse med gældende regler.

I *stk. 1*, får energi-, -energi-, forsynings- og klimaministeren en generel bemyndigelse til at fastsætte regler om pligtsmæssig digital kommunikation inden for Elforsyningsloven, bestemmelser fastsat i henhold til loven samt EU-retsakter om forhold omfattet af loven. Dette betyder, at der ved bekendtgørelse kan fastsættes regler om at borger, og virksomheder har pligt til at kommunikere digitalt med den ansvarlige myndighed efter Elforsyningsloven, herunder via bestemte digitale systemer, som f.eks. via almindelig e-mail med ved f.eks. forespørgsler, ansøgninger, anmeldelser, indberetninger og, at svaret fra myndigheden, sendes digitalt.

Med EU -retsakter forstås f. eks. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 714/2009 af 13. juli 2009 om betingelserne for netadgang i forbindelse med grænseoverskridende elektricitetsudveksling og forordninger udstedt med hjemmel heri.

Med digitalt system, menes, at der kan laves regler om brug af bestemte digitale systemer, herunder selvbetjeningsløsninger, særlige digitale formater, digital signatur eller lignende.

De ansvarlige myndigheder, er de myndigheder, som er tillagt kompetencer efter elforsyningsloven. Det er i første omgang energi-, forsynings- og klimaministeren og Energi-, forsynings- og klimaministeriet. Endvidere er det Energistyrelsen, som i medfør af bekendtgørelse nr. 1090 af 25. september 2017 om Energistyrelsens opgaver og beføjelser har fået tillagt en række af ministerens kompetencer efter VE-loven og Elforsyningsloven.

Endvidere omfattes kommunikation til og fra Energiklagenævnet. Energiklagenævnet hører under Erhvervsministeriet jf. senest kongelig resolution af 8. juni 2016. Energi-, forsynings og klimaministeren fastsætter derfor regler for Energiklagenævnet efter nærmere forhandling med Erhvervsministeren. Endvidere omfattes kommunikation til og fra Forsyningstilsynet og Energinet. Energi-, forsynings og klimaministeren kan eksempelvis anvende bestemmelsen til at fasttætte regler om pligtmæssig brug af selvbetjeningsløsninger i ansøgningssager mv.

Energi-, forsynings- og klimaministeren kan dog, efter stk. 1, fritage fra kravet om obligatorisk digital kommunikation, herunder ved selvbetjeningsløsninger. Det kan ske, hvis der foreligger særlige forhold.

Særlige forhold kan for eksempel foreligge, hvor der er tale om borgere med særlige handicap, såvel kognitiv som fysisk funktionsnedsættelse samt demens. Ligeledes for borgere, der mangler digitale kompetencer, visse socialt udsatte borgere, borgere med psykiske lidelser, borgere med sprog vanskeligheder, hvor hjælp og vejledning fra myndigheden eller nævnet ikke konkret vurderes at være en egnet løsning. Der kan således foreligge særlige forhold for nogle borgere fra de nævnte grupper, der gør, at borgeren ikke kan anvende digital selvbetjening. Tilsvarende vil der også være nogle borgere fra de nævnte grupper, der kan anvende digital selvbetjening, og som derfor er forpligtet til at anvende denne.

Det følger af det EU-retlige effektivitetsprincip, at medlemsstaterne i deres nationale lovgivning ikke må fastsætte regler, der i praksis gør det umuligt eller uforholdsmæssigt vanskeligt at udøve de rettigheder, der følger af EU-retten.

I de tilfælde, hvor der f.eks. stilles krav om anvendelse af en dansk digital signatur, og det vurderes at kravet vil stride mod EU-retten, vil udenlandske virksomheder og borgere blive undtaget fra at kommunikere digitalt med de danske myndigheder.

I det foreslåede *stk. 2* fastsættes det, hvornår en digital meddelelse anses for at være kommet frem. En digital meddelelse er kommet frem, når den er tilgængelig for myndigheden dvs. når myndigheden har mulighed for at gøre sig bekendt med indholdet af meddelelsen. Det er således uden betydning, om eller hvornår myndigheden gør sig bekendt med indholdet af meddelelsen. En meddelelse vil normalt være tilgængelig for en myndighed på det tidspunkt, hvor myndigheden kan behandle eller læse meddelelsen. Dette tidspunkt vil normalt blive registreret automatisk i modtagelsessystemet eller i et datasystem. En meddelelse, der først er tilgængelig efter kl. 24.00, anses normalt først for modtaget den dag, meddelelsen er tilgængelig.

En ansøgning, anmeldelse, indberetning mv., der er tilgængelig i myndighedens system eksempelvis klokken 23:59 den 30. november, er således kommet frem den 30. november, uanset at der ikke fysisk sidder en medarbejder i myndigheden, og gør sig bekendt med meddelelsen på dette tidspunkt, der ligger uden for normal arbejdstid/åbningstid. Det kan med digital selvbetjening præcist registreres, hvornår en ansøgning, anmeldelse, indberetning mv. er kommet frem. Hvorvidt,

fremkomsten er rettidig, må bedømmes efter de gældende forvaltningsretlige regler og eventuelle tidsfrister fastsat i eller i medfør af særlovgivningen. I de tilfælde, hvor myndigheden har behov for at gøre sig bekendt med en meddelelse inden et bestemt tidspunkt, må der fastsættes en tidsfrist, der indeholder såvel en dato som et præcist klokkeslæt for, hvornår anmeldelsen skal være indgivet for at være kommet frem rettidigt.

Kan modtagelsestidspunktet for en digital meddelelse ikke fastlægges som følge af problemer med myndighedens it-system eller andre lignende problemer, må meddelelsen anses for at være kommet frem på det tidspunkt, hvor meddelelsen blev afsendt, hvis der kan fremskaffes pålidelige oplysninger om afsendelsestidspunktet. Det vil således ikke komme borgeren til skade, at en ansøgning eller indberetningen mv. modtages efter fristens udløb, hvis dette skyldes systemnedbrud hos myndigheden.

En sådan bestemmelse er blandt andet relevant i forhold til ansøgningsfrister og forældelse mv. Der bør fra myndighedernes side udvises fleksibilitet i forhold til at udsætte frister en rimelig tid, hvis it-problemerne opstår tæt på fristen for indgivelse af en meddelelse.

Den offentlige myndighed vil, som tilfældet er i dag, skulle sikre, at en ansøgning, anmeldelse, indberetning eller lignende, der indgives til en forkert offentlig myndighed, henvises til den rette myndighed jf. forvaltningslovens regler herom. Der henvises nærmere til de almindelige bemærkninger afsnit 2.6. om baggrunden for bestemmelsen.

Til § 3

Det foreslås at loven, som er erhvervsrettet, træder i kraft den 1. januar 2019 med henblik på at sikre overensstemmelse med ikrafttrædelsestidspunktet for øvrig erhvervsrettet lovgivning, der som udgangspunkt træder i kraft den 1. juli eller den 1. januar, jf. dog *stk. 2 - 4*.

Det foreslås i *stk. 2*, at forslaget § 1, nr. 3, træder i kraft 1. april 2019. Bestemmelsen i forslaget § 1, nr. 3 ophæver lovens § 45, som er den gældende støtteordning til elproduktion fra afbrænding af biomasse. Der kan efter den 1. april 2019 ikke længere lovligt ydes støtte efter denne bestemmelse, da det vil være i strid med statsstøttere reglerne, jf. nærmere herom i afsnit 1.2. i de almindelige bemærkninger. De nuværende støttemodtagere vil i stedet blive omfattet af støtteordningerne i forslaget § 1, nr. 4 og 5.

Et enkelt anlæg modtager pristillæg til elektricitet produceret ved afbrænding af biomasse efter § 46, stk. 2 i VE-loven frem til 1. august 2019, hvorefter kraftværket skal omfattes af støtteordningen til ikke-afskrevne biomasseanlæg i den resterende støtteperiode. Det foreslås derfor i *stk. 3*, at § 46 i VE-loven ophæves med virkning fra 1. august 2019, jf. i øvrigt ovenfor under bemærkningerne til forslaget § 1, nr. 6.

Det foreslås i *stk. 4*, at energi-, forsynings- og klimaministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttræden af forslagens § 1, nr. 5. Denne del af lovforslaget, skal notificeres efter statsstøttereglerne, og kan først sættes i kraft, når Europa-Kommissionens godkendelse foreligger. Disse bestemmelser vil blive sat kraft, når, og i det omfang denne godkendelse foreligger.

Lovforslages § 1, nr. 4, kan træde i kraft 1. januar 2019. Dette skyldes, at Europa-Kommissionen, som har statsstøttegodkendt den nuværende støtteordning, har tilkendegivet, at der efter den 1. april 2019 fortsat kan udbetales tilskud under den nugældende statsstøttegodkendelse for de eksisterende støttemodtagere, som ikke har fuldt afskrevet deres investering. Dette forudsætter dog, at der inden den 1. april 2019 er sket en præcisering af loven, som fastsætter en præcis frist for hvor længe støttemodtagerne kan omfattes af ordningen jf. nærmere afsnit 7 i de almindelige bemærkninger.

Loven ikke gælder for Færøerne og Grønland, da VE-loven og elforsyningsloven ikke gælder for Færøerne og Grønland.